

แรงจูงใจในการเล่นกีฬาบาสเกตบอลของนักกีฬาบาสเกตบอลที่เข้าร่วมการแข่งขันกีฬาแห่งชาติ ครั้งที่ 40

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา

ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาพลศึกษา

พฤษภาคม 2556

แรงจูงใจในการเล่นกีฬาบาสเกตบอลของนักกีฬาบาสเกตบอลที่เข้าร่วมการแข่งขันกีฬาแห่งชาติ ครั้งที่ 40

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา

ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาพลศึกษา

พฤษภาคม 2556

ชัชชน คำชู. (2556). แรงจูงใจในการเล่นกีฬาบาสเกตบอลของนักกีฬาบาสเกตบอลที่เข้าร่วมการแข่งขัน
กีฬาแห่งชาติ ครั้งที่ 40 ปริญญาทิพนธ์ กศ.ม (พลศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. คณะกรรมการควบคุม : รองศาสตราจารย์เทเวศร์ พิริยะพฤษ์ ,
รองศาสตราจารย์ธงชัย จริญทรัพย์มณี

การวิจัยในครั้งนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อศึกษาแรงจูงใจในการเล่นกีฬาบาสเกตบอลของนักกีฬา
บาสเกตบอลที่เข้าร่วมการแข่งขันกีฬาแห่งชาติ ครั้งที่ 40 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย เป็นนักกีฬา
บาสเกตบอลที่เข้าร่วมการแข่งขันกีฬาแห่งชาติ ครั้งที่ 40 จำนวน 200 คน ชาย 100 คน หญิง 100 คน ได้มา
โดยการสุ่มตัวอย่างแบบแบ่งชั้น (Stratified Random Sampling) เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย เป็นแบบสอบถาม
เกี่ยวกับแรงจูงใจในการเล่นกีฬาบาสเกตบอลของนักกีฬาบาสเกตบอลที่เข้าร่วมการแข่งขันกีฬาแห่งชาติ ครั้งที่
40 “ขอนแก่นเกมส์” มีค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามทั้งฉบับเท่ากับ .96 วิเคราะห์ข้อมูลโดยการแจกแจง
ความถี่ หาค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน

ผลการวิจัยพบว่า

ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน แรงจูงใจในการเล่นกีฬาบาสเกตบอลของ นักกีฬา
บาสเกตบอลที่เข้าร่วมการแข่งขันกีฬาแห่งชาติ ครั้งที่ 40 อยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 3.94$) เมื่อพิจารณาเป็นราย
ด้านพบว่าด้านแรงจูงใจภายในอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{x} = 4.21$) และด้านแรงจูงใจภายนอกอยู่ในระดับมาก
($\bar{x} = 3.67$)

1.1 แรงจูงใจภายใน มีแรงจูงใจอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{x} = 4.62$) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
เท่ากับ .53

1.2 แรงจูงใจภายนอก มีแรงจูงใจอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 4.15$) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
เท่ากับ .70

MOTIVATION OF PLAYING BASKETBALL OF BASKETBALL PLAYERS IN THE 40th NATIONAL
GAMES

AN ABSTRACT

BY

CHATCHON KAMCHOO

Presented in Partial Fulfillment of the Requirements for the
Master of Education Degree in Physical Education at Srinakharinwirot University

May 2013

Chatchon Kamchoo.(2556). *Motivation of Player Basketball of Basketball Player in the 40th National Games*. Master thesis, M.E.d. (Physical Education). Bangkok : Graduate School, Srinakharinwirot University. Advisor Committees Prof. Tawes Piriya-puk , Prof. Thongchai Jareansubmanee

This research aims to study motivation in the sport of basketball, basketball player who participated in the national competition of the 40 samples used in the research. A basketball player who participated in the national competition, the 40 200 men 100 women, 100 men were selected by stratified sampling (Stratified Random Sampling) tool used in the research. A questionnaire about motivation in the sport of basketball, basketball player who participated in the national competition, the 40 "New game" is the confidence of the entire questionnaire was 0.96 analyzed by frequency and percentage. the mean and standard deviation.

The results revealed that :

The mean and standard deviation. Motivation to play basketball. Basketball players who participated in the national competition at 40 at a high level ($\bar{x} = 3.94$) when considering the finding that the intrinsic motivation is at the highest level ($\bar{x} = 4.21$) and the external motivation is. level ($\bar{x} = 3.67$).

1 Intrinsic motivation. Motivation is at the highest level. Mean of 4.62 and standard deviation equal to 0.53.

2 external motivation. Motivation at a high level. Mean of 4.15 and standard deviation equal to 0.70.

ประกาศคุณูปการ

ปริญญาานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จเรียบร้อย และสมบูรณ์ เพราะผู้วิจัยได้รับความเมตตากรุณาเป็นอย่างสูง จากรองศาสตราจารย์เทเวศร์ พิริยะพูนท์ ประธานควบคุมปริญญาานิพนธ์รองศาสตราจารย์ธงชัย เจริญทรัพย์มณี กรรมการควบคุมปริญญาานิพนธ์ รองศาสตราจารย์ไพบุลย์ ศรีชัยสวัสดิ์ และรองศาสตราจารย์สุนทร แม้นสงวน กรรมการแต่งตั้งเพิ่มเติม และเป็นประธานกรรมการสอบปริญญาานิพนธ์ ที่ได้กรุณาให้คำแนะนำ ช่วยเหลือ แก้ไข และปรับปรุงข้อบกพร่องต่างๆ ด้วยความเอาใจใส่เป็นอย่างดี ผู้วิจัยรู้สึกซาบซึ้งในความกรุณาของท่านเป็นอย่างสูงจึงขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูงไว้ ณ ที่นี้

ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณ ครู อาจารย์ทุกท่านที่เคยสอนในระดับ ประถมศึกษามัธยมศึกษา และ คณาจารย์ภาควิชาพลศึกษา คณะพลศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒทุกท่านที่ประสิทธิ์ประสาทวิชา ความรู้ให้จนกระทั่งผู้วิจัยสามารถศึกษาค้นคว้าข้อมูลและจัดทำปริญญาานิพนธ์จนสำเร็จลุล่วงด้วยดี ขอขอบคุณผู้จัดการทีม และนักกีฬาทุกท่านที่ให้ความช่วยเหลือในการเก็บรวบรวมข้อมูล

สุดท้ายนี้ผู้วิจัยขอน้อมรำลึกถึงพระคุณ คุณพ่อปรีชา คุณแม่รุ่งเรือง คำชู ที่ให้กำเนิดเลี้ยงดูสนับสนุน และให้กำลังใจมาโดยตลอด และขอขอบคุณญาติ พี่น้อง เพื่อนๆ ทุกคนที่คอยเป็นกำลังใจ และส่งเสริมผู้วิจัย มาโดยตลอด ผู้วิจัยขออุทิศคุณงามความดีนี้แด่ผู้มีพระคุณทุกท่าน

ชัชชน คำชู

ปริญญาานิพนธ์

เรื่อง

แรงจูงใจในการเล่นกีฬาบาสเกตบอลของนักกีฬาบาสเกตบอล

ที่เข้าร่วมการแข่งขันกีฬาแห่งชาติ ครั้งที่ 40

ของ

ชัชชน คำชู

ได้รับอนุมัติจากบัณฑิตวิทยาลัยให้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร

ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาพลศึกษา

ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

.....คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

(รองศาสตราจารย์ ดร. สมชาย สันติวัฒนกุล)

วันที่ ... เดือน พ.ศ. 2556

คณะกรรมการควบคุมปริญญาานิพนธ์

คณะกรรมการสอบปากเปล่า

.....ประธาน

.....ประธาน

(รองศาสตราจารย์เทเวศร์ พิริยะพูนท์)

(รองศาสตราจารย์ไพบุลย์ ศรีชัยสวัสดิ์)

.....กรรมการ

.....กรรมการ

(รองศาสตราจารย์ธงชัย เจริญทรัพย์มณี)

(รองศาสตราจารย์เทเวศร์ พิริยะพูนท์)

.....กรรมการ

(รองศาสตราจารย์ธงชัย เจริญทรัพย์มณี)

.....กรรมการ

(รองศาสตราจารย์สุนทร แม้นสงวน)

สารบัญ

บทที่	หน้า
1 บทนำ.....	1
ภูมิหลัง.....	1
ความมุ่งหมายของการวิจัย.....	3
ความสำคัญของการวิจัย	3
ขอบเขตของการวิจัย	3
ประชากรที่ใช้ในการวิจัย	3
กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย	3
ตัวแปรที่ศึกษา	3
นิยามศัพท์เฉพาะ	4
กรอบแนวคิดในการวิจัย	5
สมมติฐานในการวิจัย.....	5
2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	6
ความหมายของแรงจูงใจ.....	6
ความสำคัญของแรงจูงใจ	6
ทฤษฎีแรงจูงใจ	8
ประเภทของแรงจูงใจ	9
องค์ประกอบของแรงจูงใจ.....	10
แรงจูงใจในการเล่นกีฬา	12
ความรู้เกี่ยวกับกีฬาบาสเกตบอล	13
ประโยชน์ของกีฬาบาสเกตบอล	15
ประวัติการแข่งขันกีฬาแห่งชาติ	16
งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาค้นคว้า	22
งานวิจัยในต่างประเทศ.....	22
งานวิจัยในประเทศ.....	24

สารบัญ (ต่อ)

3 วิธีดำเนินการวิจัย	33
ประชากร	33
กลุ่มตัวอย่าง	33
การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	34
การเก็บรวบรวมข้อมูล	36
การจัดกระทำข้อมูล และการวิเคราะห์ข้อมูล	36
4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	38
ตาราง 2 ข้อมูลทั่วไปของแบบสอบถาม.....	39
ตาราง 3 แรงจูงใจในการเล่นกีฬาบาสเกตบอล.....	39
ตาราง 4 แรงจูงใจภายใน.....	40
ตาราง 5 แรงจูงใจภายนอก.....	42
ตาราง 6 คะแนนเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ทางด้านแรงจูงใจภายใน.....	44
ตาราง 7 คะแนนเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ทางด้านแรงจูงใจภายนอก.....	46
ตาราง 8 เปรียบเทียบ แรงจูงใจภายในกับภายนอก.....	48
5 สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ.....	49
การจัดกระทำข้อมูลและวิเคราะห์ข้อมูล.....	50
สรุปผลการวิจัย.....	50
อภิปรายผล.....	51
ข้อเสนอแนะที่ได้จากการวิจัย.....	53
ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป.....	53
บรรณานุกรม	54
ภาคผนวก.....	58
ภาคผนวก ก.....	59
ภาคผนวก ข.....	64
ประวัติย่อผู้วิจัย.....	65

บทที่ 1

บทนำ

ภูมิหลัง

การออกกำลังกายและการเล่นกีฬาเป็นปัจจัยสำคัญในการพัฒนาคุณภาพชีวิต พัฒนากำลังคน ให้เป็นผู้ที่มีสุขภาพพลานามัยสมบูรณ์ทั้งทางด้านร่างกาย จิตใจและสติปัญญา มีระเบียบวินัย และที่สำคัญยิ่งไปกว่านั้นคือการกีฬาเป็นสื่อกลางในการแสดงออกซึ่งความมีน้ำใจ ความเป็นมิตรและความสมัครสมานสามัคคี รู้แพ้ รู้ชนะ รู้ภัย ซึ่งคุณค่าหรือประโยชน์ที่ได้รับจากการกีฬาคือจะทำให้บุคคลมีความพร้อมที่จะเป็นกำลังสำคัญในการพัฒนาสังคมและประเทศชาติให้เจริญก้าวหน้ายิ่งขึ้น ด้วยเหตุดังกล่าวในทุกรัฐบาลที่ผ่านมาจึงถือเป็นนโยบายสำคัญในการส่งเสริมให้คนในชาติออกกำลังกายและเล่นกีฬา เพื่อจะได้บุคลากรที่มีคุณภาพและสมรรถภาพทางกายดี มีระเบียบวินัย รู้จักเคารพกฎ กติกา มีความรับผิดชอบต่อการปฏิบัติงาน เพื่อจะได้เป็นกำลังสำคัญในการพัฒนาประเทศ (พอง เกิดแก้ว. 2528: 27) จะเห็นว่าการออกกำลังกายและเล่นกีฬามีความสำคัญยิ่งกับมนุษย์ทุกเพศทุกวัย

การแข่งขันกีฬาเป็นกิจกรรมสำคัญยิ่งประการหนึ่งในการส่งเสริมให้บุคคลมีสุขภาพที่แข็งแรง มีจิตใจเข้มแข็งอดทน อดกลั้น และพัฒนาคนให้มีระเบียบวินัย มีน้ำใจนักกีฬา ฝึกให้มีการวางแผนและการตัดสินใจถูกต้อง สามารถแก้ปัญหาเฉพาะหน้าได้เป็นอย่างดี มีความสุขุมรอบคอบมั่นคง ไม่หวั่นไหวง่าย มีความเสียสละ เห็นประโยชน์ส่วนรวมมากกว่าประโยชน์ส่วนตน มีวุฒิภาวะทางอารมณ์เหมาะสมกับวัย มีเหตุมีผล และฝึกความเป็นประชาธิปไตย คือรู้จักเคารพสิทธิหน้าที่ของตนเองและบุคคลอื่น ยอมรับความคิดเห็นของตนเองและหมู่คณะด้วยคุณค่าและประโยชน์ดังกล่าวหน่วยงานต่างๆ ทั้งภาครัฐบาลและเอกชนจึงจัดให้มีกิจกรรมการแข่งขันกีฬาในรูปแบบต่างๆ ขึ้นเป็นประจำในหน่วยงานของตนและระหว่างหน่วยงาน

การแข่งขันกีฬาแห่งชาติได้วิวัฒนาการมาจากกีฬาเขต ซึ่งมีประวัติความเป็นมาตั้งแต่ได้มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าให้ตรา พระราชกฤษฎีกาจัดตั้ง องค์การส่งเสริมกีฬาแห่งประเทศไทยขึ้น เมื่อวันที่ 12 กันยายน 2507 โดยการแข่งขันกีฬาเขต ได้ริเริ่มขึ้นพร้อมๆ กับการก่อตั้งองค์การส่งเสริมกีฬาออกไปให้ทั่วราชอาณาจักรด้วยการจัดการแข่งขันระหว่างจังหวัด ภายในภาคต่างๆ ของประเทศขึ้นพร้อมกัน แต่โดยที่ประเทศไทยได้รับเกียรติเป็นเจ้าภาพจัดการแข่งขันกีฬาเอเชียนเกมส์ ครั้งที่ 5 เดือนธันวาคม 2509 ซึ่งโดยปกติจะต้องใช้เวลาเตรียมการประมาณ 3-4 ปี และองค์การส่งเสริมกีฬาแห่งประเทศไทยต้องรับภาระในด้านธุรการของงานครั้งนี้ จึงทำให้โครงการจัดการแข่งขันกีฬาเขตต้องเลื่อนไปโดยไม่มีกำหนด จนกระทั่งเสร็จสิ้นการแข่งขันกีฬาเอเชียนเกมส์ ครั้งที่ 5 จึงเริ่มดำเนินการใหม่ ความคิดในอันที่จะรวบรวมนักกีฬาทั่วประเทศ รวมทั้งการขยายการส่งเสริมกีฬาออกไปให้ทั่วถึงด้วยวิธีการจัดการแข่งขัน เป็นระดับ

จังหวัด และภาคนี้ได้ทวีมากขึ้น เมื่อสิ้นการแข่งขันเอเชียนเกมส์ ครั้งที่ 5 อันเป็นระยะที่ประชาชนได้ให้ความสนใจ แก่การกีฬาอย่างกว้างขวาง อยู่แล้ว คณะกรรมการองค์การส่งเสริมกีฬาแห่งประเทศไทย จึงได้หยิบยกโครงการนี้ขึ้นมาพิจารณาใหม่ อย่างจริงจัง และในเดือนมีนาคม 2510 ได้มีมติยืนยันที่จะจัดการแข่งขันกีฬาภาคขึ้นเป็นงานประจำปีกำหนดวันที่ 9 ธันวาคม อันถือได้ว่าเป็นวันที่มีความสำคัญในประวัติศาสตร์การกีฬาของไทยโดยเป็นวันที่เปิดการแข่งขันเอเชียนเกมส์ ครั้งที่ 5 ที่เห็นว่าเพื่อเป็นการประหยัดและเริ่มต้นควรจัดการแข่งขันที่ได้รับความนิยมอย่างแพร่หลาย 4-5 ประเภทก่อน เช่น ฟุตบอล บาสเกตบอล แบดมินตัน ลอนเทนนิส และได้มีการวางแผนในรายละเอียดรวมทั้งงบประมาณค่าใช้จ่ายต่าง ๆ ขึ้นพร้อมที่จะปฏิบัติการ ได้ในเดือนธันวาคม 2510 ตามแผนการขั้นแรกนี้ องค์การฯ ได้จัดกลุ่มจังหวัดใกล้เคียงขึ้นใน 5 ภาค คือ ภาคเหนือ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ภาคกลาง ภาคตะวันออก ภาคใต้ และจะได้ขอให้จังหวัดต่าง ๆ ที่อยู่ใ้ในภาคหนึ่งภาคนี้จะเป็นตัวแทน จังหวัดอื่น ๆ จัดการแข่งขันกีฬาระหว่างจังหวัดภายในภาค เพื่อให้ได้นักกีฬาผู้แทนของภาคนี้ขึ้นไว้ องค์การจะเป็นฝ่ายนำนักกีฬา ของภาคไปแข่งขันชิงชนะเลิศที่กรุงเทพฯ ต่อไป อย่างไรก็ตามก็ได้เกิดมีความเห็นว่าภาคสมมติเช่นนี้อาจจะปะปนกับภาคของทางราชการ ซึ่งจัดแบ่งแตกต่างกันตามความจำเป็นของงานได้ง่าย

บาสเกตบอล นอกจากจะเป็นกีฬาที่ส่งเสริมสุขภาพอนามัยเช่นเดียวกับกีฬาประเภทต่างๆ แล้ว บาสเกตบอลยังเป็นกีฬาที่ส่งเสริมพัฒนาการทางด้านร่างกายเป็นอย่างดีทำให้ร่างกายได้รับประโยชน์จากการเล่นเป็นอย่างมาก การเล่นบาสเกตบอลจะทำให้พัฒนากล้ามเนื้อหลายส่วนอันได้จากการวิ่ง การหยุด การกลับตัว การสไลด์ เป็นต้น บาสเกตบอลเป็นกีฬาที่ฝึกให้ผู้เล่นรู้จักแก้ปัญหาเฉพาะหน้าและการตัดสินใจในเหตุการณ์เฉพาะหน้าได้เป็นอย่างดี เป็นกีฬาที่เล่นได้ทุกเพศทุกวัย ทำให้บาสเกตบอลเป็นกีฬานชนิดหนึ่งที่ระบุนไว้ในการแข่งขันกีฬาแห่งชาติ

สืบสาย บุญวีรบุตร (254: 52) ได้กล่าวไว้ว่า แรงจูงใจถือได้ว่าเป็นหัวใจของจิตวิทยาการกีฬาดังนั้น แรงจูงใจจึงเป็นตัวกำหนดทิศทางและความตั้งใจ ความพยายามที่จะกระทำ ที่ความมุ่งมั่นที่จะกระทำ แรงจูงใจจึงเป็นปัจจัยที่สำคัญต่อคุณภาพ และความสามารถในการเล่นและการแข่งขันกีฬาซึ่งมีเหตุแห่งแรงจูงใจ คือ เหตุผลที่เกี่ยวข้องกับความสวยงาม ด้านสรีระ สัดส่วน เพื่อให้เป็นที่สนใจ จากเพศตรงข้าม เหตุผลทางสังคมที่ต้องการเพื่อนใหม่ การคบมิตร การเป็นที่ยอมรับ การยกระดับสถานะทางสังคม ตลอดจนการมีทัศนคติที่ดีต่อกีฬา ไม่ว่าจะมีความสำคัญของกีฬา ความชอบ และความท้าทาย การเสี่ยง ชอบแข่งขัน ชอบความสนุก กลายเป็นที่ยอมรับและความภูมิใจในตัวเอง ล้วนเป็นเหตุแห่งแรงจูงใจให้คนหันมาเล่นกีฬาทั้งสิ้น แรงจูงใจจึงเป็นสิ่งกระตุ้น และเป็นสิ่งที่สำคัญ ที่ทำให้ตัวบุคคลประพฤติในกิจกรรมต่างๆ ตามความต้องการของคนๆ นั้น

จากที่กล่าวมาข้างต้นผู้วิจัยจึงสนใจที่จะศึกษาแรงจูงใจของนักกีฬาบาสเกตบอลในการแข่งขันกีฬาแห่งชาติครั้งที่ 40 ขอนแก่นเกมส์ อีกทั้งเพื่อวิเคราะห์หาข้อมูลต่างๆ อันจะเป็นประโยชน์ต่อนักกีฬาบาสเกตบอล และส่งเสริมกีฬาบาสเกตบอลต่อไป

ความมุ่งหมายของการวิจัย

เพื่อศึกษาแรงจูงใจของนักกีฬาบาสเกตบอล ที่เข้าร่วมการแข่งขันกีฬาแห่งชาติครั้งที่ 40

เพื่อเปรียบเทียบแรงจูงใจของนักกีฬาบาสเกตบอล ที่เข้าร่วมการแข่งขันกีฬาแห่งชาติครั้งที่ 40

ความสำคัญของการวิจัย

ทำให้ทราบแรงจูงใจของนักกีฬาบาสเกตบอล รวมถึงความแตกต่างของแรงจูงใจในการเล่นกีฬาบาสเกตบอลตามประสบการณ์ที่เข้าร่วมการแข่งขันกีฬาแห่งชาติ เพื่อเป็นข้อมูลให้กับนักกีฬา ผู้ฝึกสอน หรือผู้ที่เกี่ยวข้องได้นำไปเป็นข้อมูลในการวิจัยครั้งนี้ไปใช้ในการพัฒนากีฬาบาสเกตบอลต่อไป

ขอบเขตของการวิจัย

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยในครั้งนี้ คือ นักกีฬาบาสเกตบอลที่เข้าร่วมการแข่งขันกีฬาแห่งชาติครั้งที่ 40 จำนวน 240 คน

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยในครั้งนี้ คือ นักกีฬาบาสเกตบอล ที่เข้าร่วมการแข่งขันกีฬาแห่งชาติ โดยผ่านการแข่งขันรอบคัดเลือกในระดับภาค จำนวน 200 คน เป็นชาย จำนวน 100 คน เป็นหญิง จำนวน 100 คนจากการประมาณขนาดของกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ตารางสำเร็จรูปของเครจซี่ และมอร์แกน (Krejcie and Morgan) ที่ได้มาโดยการสุ่มกลุ่มตัวอย่างแบบแบ่งชั้น (Stratified Random Sampling)

ตัวแปรที่ศึกษา

1. ตัวแปรอิสระ ได้แก่

1.1 เพศ

1.1.1 ชาย

1.1.2 หญิง

2. ตัวแปรตาม ได้แก่

2.1 แรงจูงใจในการเล่นกีฬาบาสเกตบอล

นิยามศัพท์เฉพาะ

แรงจูงใจ หมายถึง สิ่งเร้าทุกอย่างซึ่งทำให้มนุษย์แสดงพฤติกรรมหรือการกระทำออกมา ทำให้บุคคลเกิดความพยายามและมีความต้องการในการประสบความสำเร็จในจุดมุ่งหมาย แรงจูงใจอาจเกิดจากตัวเองหรือเกิดจากบุคคลอื่นกระตุ้นโดยใช้วิธีการต่างๆเพื่อให้บรรลุเป้าหมาย

แรงจูงใจภายใน หมายถึง เป็นภาวะที่บุคคลต้องการที่จะกระทำหรือเรียนรู้บางสิ่งบางอย่างด้วยตนเอง ไม่ต้องอาศัยการชักจูงจากสิ่งเร้าภายนอก

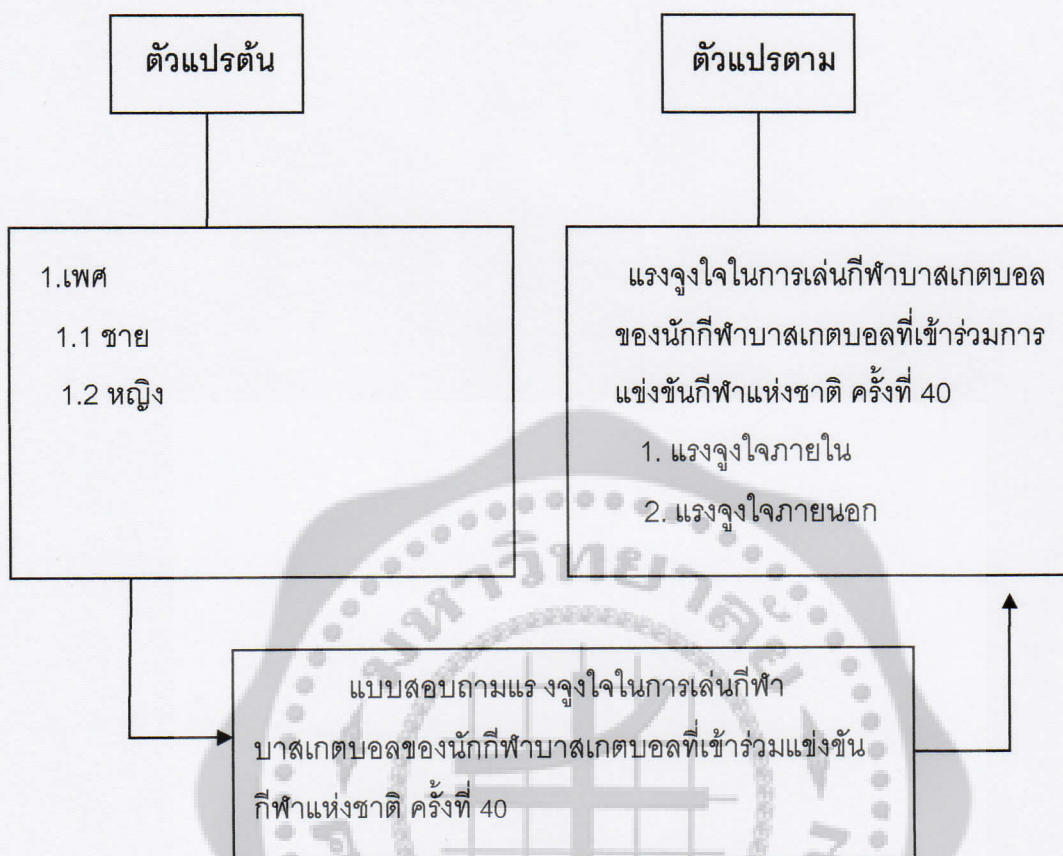
แรงจูงใจภายนอก หมายถึง เป็นภาวะที่บุคคลได้รับการกระตุ้นจากสิ่งเร้าภายนอก ทำให้บุคคลมองเห็นเป้าหมายจึงเร้าให้บุคคลเกิดความต้องการและแสดงพฤติกรรมมุ่งสู่เป้าหมายนั้น

แรงจูงใจในการเล่นกีฬา หมายถึง สิ่งเร้า สิ่งกระตุ้น หรือสาเหตุที่ทำให้นักกีฬาบาสเกตบอลยังคงเล่น หรือฝึกกีฬาบาสเกตบอลต่อไป

นักบาสเกตบอล หมายถึง นักกีฬาบาสเกตบอลของแต่ละจังหวัดที่เข้าร่วมการแข่งขันกีฬาแห่งชาติ ครั้งที่ 40

การแข่งขันกีฬาแห่งชาติครั้งที่ 40 หมายถึง การแข่งขันกีฬาที่จังหวัดต่างๆส่งนักกีฬาเข้าร่วมการแข่งขันได้โดยตรง เว้นแต่ชนิดกีฬาที่กำหนดให้มีการแข่งขันคัดเลือกในระดับภาค โดยจะต้องดำเนินการแข่งขันในระยะเวลาที่การกีฬาแห่งประเทศไทยกำหนด โดยการแข่งขันกีฬาแห่งชาติครั้งที่ 40 นี้ มีจังหวัดขอนแก่นเป็นเจ้าภาพในการจัดการแข่งขัน ซึ่งจัดการแข่งขันระหว่างวันที่ 3-13 มีนาคม 2555

กรอบแนวคิดในการวิจัย

สมมติฐานในการวิจัย

แรงจูงใจในการเล่นกีฬาบาสเกตบอลของนักกีฬาบาสเกตบอลที่เข้าร่วมแข่งขันกีฬาแห่งชาติ ครั้งที่ 40 ที่มีเพศต่างกันจะมีแรงจูงใจแตกต่างกัน

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องทั้งในประเทศและต่างประเทศ เพื่อนำเสนอตามหัวข้อ ดังต่อไปนี้

1. ความหมายของแรงจูงใจ
2. ความสำคัญของแรงจูงใจ
3. ทฤษฎีแรงจูงใจ
4. ประเภทของแรงจูงใจ
5. องค์ประกอบของแรงจูงใจ
6. แรงจูงใจในการเล่นกีฬา
7. ความรู้เกี่ยวกับกีฬาบาสเกตบอล
8. ประโยชน์ของกีฬาบาสเกตบอล
9. ประวัติการเล่นบาสเกตบอลในประเทศไทย
10. ประวัติการแข่งขันกีฬาแห่งชาติ
11. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
 - 11.1 งานวิจัยต่างประเทศ
 - 11.2 งานวิจัยในประเทศ

1. ความหมายของแรงจูงใจ

อาร์ พันธ์มณี (2534: 179) แรงจูงใจ หมายถึง สภาพที่อินทรีย์เกิดความต้องการ หรืออยู่ในภาวะขาดสมดุลก็จะทำให้เกิดแรงขับหรือแรงจูงใจ ผลักดันให้เกิดพฤติกรรมเพื่อมาทดแทนภาวะขาดหรือทำให้อินทรีย์อยู่ในภาวะสมดุล แรงจูงใจจึงเป็นสิ่งจำเป็นเบื้องต้นในการเรียนรู้และเป็นสิ่งกำหนดทิศทาง และความเข้มของพฤติกรรมให้เกิดขึ้น

ลักษณะ สิริวัฒน์ (2539: 132) ได้กล่าวถึง ความหมายถึงแรงจูงใจไว้ 3 ลักษณะ ดังนี้

1. ภาวะที่อินทรีย์ถูกกระตุ้นให้แสดงพฤติกรรมอย่างใดอย่างหนึ่ง เพื่อบรรลุสู่จุดหมายปลายทาง (Goal) ที่ตั้งไว้
2. พฤติกรรมที่ตอบสนองความต้องการของมนุษย์ และ เป็นพฤติกรรมที่นำไปสู่จุดหมาย
3. พฤติกรรมที่ถูกกระตุ้นโดยแรงขับ(Drive) ของแต่ละบุคคล มีแนวโน้มไปสู่จุดหมายปลายทางอย่างใดอย่างหนึ่ง

ไตรลักษณ์ คำนิน (2546: 6) ได้กล่าวถึงแรงจูงใจว่าเป็นกระบวนการหรือปัจจัยที่เป็นสาเหตุบุคคลนั้นๆ ซึ่งบุคคลที่ได้รับแรงจูงใจจะมีส่วนร่วมในกิจกรรมนั้นๆ ด้วยความกระตือรือร้นและผลจากการกระทำพฤติกรรมจะมีประสิทธิภาพสูงตามมา

ต่อพงศ์ คลังกรณ์ (2548: 5-6) ได้กล่าวถึง แรงจูงใจเป็นปัจจัยกระตุ้นพฤติกรรมของมนุษย์บุคคลที่ได้รับแรงจูงใจจะมีส่วนร่วมในกิจกรรมนั้นๆ ด้วยความกระตือรือร้นและผลจากการกระทำพฤติกรรมจะมีประสิทธิภาพสูงและเราสามารถจะใช้คำได้อีกหลายๆ คำเพื่อที่จะนำมาอธิบายเกี่ยวกับคำว่า แรงจูงใจภายใน เป็นต้นว่า ความต้องการ การเร่งเร้า แรงกดดัน ความปรารถนา จุดมุ่งหมายปลายทาง และวัตถุประสงค์ ซึ่งคำตามที่กล่าวมานี้เป็นคำที่มากกระตุ้นให้เกิดการกระทำพฤติกรรมทั้งสิ้น

เพ็ญพรรณ มุลมงคล (2548: 7) ได้กล่าวถึง แรงจูงใจเป็นการนำสิ่งต่างๆ นำมาเป็นเครื่องล่อให้บุคคลแสดงพฤติกรรมอย่างมีทิศทางตามที่ต้องการ ดังนั้น องค์ประกอบที่ทำให้เกิดแรงจูงใจประกอบด้วย

1.แรงจูงใจ (Motive) ได้แก่ ความต้องการ ความสนใจ เจตคติ ลักษณะนิสัย ซึ่งเป็นสิ่งที่เกิดขึ้นในร่างกาย

2.สิ่งจูงใจ (Incentive) ได้แก่ สิ่งเร้าต่างๆ ที่อยู่ภายนอกร่างกาย ซึ่งเป็นตัวกำหนดทิศทางของพฤติกรรม

ดังนั้น แรงจูงใจจึงเป็นสิ่งล่อใจหรือแรงกระตุ้นพฤติกรรมให้กระทำพฤติกรรมอย่างใดอย่างหนึ่งออกมาอย่างมีทิศทาง เพื่อตอบสนองต่อกิจกรรมนั้น ๆ ให้บรรลุสู่จุดมุ่งหมายปลายทาง (Goal) ที่ตั้งไว้

2. ความสำคัญของแรงจูงใจ

แรงจูงใจ มีความสำคัญโดยตรงต่อพฤติกรรมของบุคคล เพราะแรงจูงใจจะเป็นทั้งสภาวะที่ผลักดัน และดึงให้บุคคลแสดงพฤติกรรมต่างกัน ซึ่งการที่จะเข้าใจพฤติกรรมของบุคคลจึงต้องทำความเข้าใจกันแรงจูงใจของคน ๆ นั้น ว่าบุคคลนั้นมีแรงจูงใจประเภทใด ระดับใด (มุกดา ศรียงค์. 2540: 225) ดังนั้น การทำความเข้าใจกับกระบวนการจูงใจ แนวคิดและทฤษฎีของแรงจูงใจจะช่วยให้คุณได้รับประโยชน์ในด้านต่าง ๆ คือ

1. เข้าใจในพฤติกรรมของตนเองจะเป็นประโยชน์ ในการควบคุมตนให้สามารถเลือกพฤติกรรมให้เหมาะสม และบังคับมิให้ตนเองแสดงพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสมออกมาได้

2. เข้าใจในพฤติกรรมของผู้อื่น อันจะช่วยให้คนเราควบคุมพฤติกรรมของบุคคลอื่นได้ด้วย

3. เข้าใจในพฤติกรรมของกลุ่มสังคม เพื่อสร้างสถานการณ์แรงจูงใจให้กลุ่มบุคคลมีพฤติกรรมไปในแนวทางที่ถูกต้อง

ดังนั้นการแสดงพฤติกรรมต่าง ๆ ของมนุษย์ ล้วนแต่มีสาเหตุมาจากแหล่งจูงใจทั้งสิ้น เพื่อให้มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับพฤติกรรมที่สลับซับซ้อนของมนุษย์ จึงจำเป็นที่จะต้องศึกษาที่ทฤษฎีของแรงจูงใจและทฤษฎีที่เกี่ยวข้องในการแสดงพฤติกรรมของมนุษย์

3. ทฤษฎีแรงจูงใจ

มีนักวิชาการหลายท่านได้อธิบายเกี่ยวกับทฤษฎีแรงจูงใจไว้หลายทฤษฎี ดังนี้

ทฤษฎีแรงจูงใจของมาสโลว์

มาสโลว์ (สุรางค์ ไคว์ตระกูล. 2544: 160-161: อ้างอิงจาก Maslow, Abraham. 1970 : Unpaged) ได้เสนอทฤษฎีลำดับขั้นของความต้องการ (Hierarchy of Needs Theory) โดยอธิบายว่ามนุษย์จะมีความต้องการจากระดับพื้นฐานไปสู่ระดับที่สูงขึ้น ดังนี้

1. ความต้องการทางด้านสรีระ (Physiological Needs) หมายถึง ความต้องการพื้นฐานของร่างกาย เช่น ความหิว ความกระหาย ความต้องการทางเพศ และการพักผ่อน เป็นต้น ความต้องการเหล่านี้เป็นความต้องการที่จำเป็นสำหรับการมีชีวิตอยู่ มนุษย์ทุกคนมีความต้องการทางสรีระอยู่เสมอจะขาดเสียมิได้

2. ความต้องการความมั่นคงปลอดภัยหรือสวัสดิการ (Safety Needs) หมายถึง ความต้องการความมั่นคงปลอดภัยทางด้านร่างกายและจิตใจ เป็นอิสระจากความกลัวหรือเหตุประหลาดนี้ เริ่มตั้งแต่วัยทารกจนกระทั่งวัยชรา ความต้องการที่จะมีงานทำเป็นหลักแหล่งก็เป็นความต้องการเพื่อสวัสดิการของผู้ใหญ่อีกประการหนึ่ง

3. ความต้องการความรักและเป็นส่วนหนึ่งของหมู่ (Love and Belonging Needs) มนุษย์ทุกคนมีความปรารถนาจะให้เป็นที่รักของคนอื่น ต้องการมีความสัมพันธ์กับผู้อื่นเป็นส่วนหนึ่งของหมู่ และต้องการให้ทุกคนยอมรับตนเป็นสมาชิก คนที่รู้สึกเหงา ไม่มีเพื่อนชีวิตไม่สมบูรณ์ เป็นผู้ที่จะต้อง ช่อมความต้องการประเภทนี้ คนที่รู้สึกว่าตนเป็นที่รักและยอมรับของหมู่จะเป็นผู้ที่สมปรารถนาในความต้องการและเป็นส่วนหนึ่งของหมู่

4. ความต้องการที่จะรู้สึกว่ามีค่า (Esteem Needs) ความต้องการนี้ประกอบด้วยความต้องการที่จะประสบความสำเร็จ มีความสามารถ ต้องการที่จะให้ผู้อื่นเห็นว่าตนมีความสามารถ มีคุณค่า และมีเกียรติต้องการได้รับความยกย่องนับถือจากผู้อื่น ผู้ที่มีความสมปรารถนาในความต้องการนี้จะเป็นผู้ที่มีความมั่นใจในตนเองเป็นคนมีประโยชน์และมีค่าตรงข้ามกับผู้ที่ขาดความต้องการประเภทนี้ จะรู้สึกว่ามีค่าไม่มีความสามารถและมีปมด้อยมองโลกในแง่ร้าย

5. ความต้องการที่จะรู้จักตนเองอย่างแท้จริง และพัฒนาตนเองอย่างเต็มที่ตามศักยภาพของตน (Needs for Self Actualization) มาสโลว์ อธิบายความต้องการที่เรียกว่า "Self Actualization" ว่าเป็นความต้องการที่จะรู้ตนเองตามสภาพที่แท้จริงของตน จะกล้าที่จะตัดสินใจเลือกทางเดินของชีวิต รู้จักค่านิยมของตนเอง มีความจริงใจต่อตนเอง ปรารถนาที่จะเป็นคนดีที่สุดส่วนเสียของตนที่สำคัญที่สุดก็คือ การมีสติที่ยอมรับว่าตนใช้กลไกในการป้องกันตนเองในการปรับตัวและพยายามที่จะเลิกใช้เปิดโอกาสให้ตนเองเผชิญกับความจริงของชีวิต เผชิญกับสิ่งแวดล้อมใหม่ ๆ โดยคิดว่าเป็นสิ่งที่ท้าทาย นำตื่นเต้นและมีความหมาย กระบวนการที่จะพัฒนาตนเองที่ตามศักยภาพของตนเป็นกระบวนการที่ไม่มีจุดจบตลอดเวลา

ท่ามีชีวิตอยู่ มนุษย์ทุกคนจะมีความต้องการที่จะพัฒนาตนเองเต็มที่ตามศักยภาพของตน เพราะมีน้อยคนที่จะได้ถึงขั้น "Self Actualization" อย่างสมบูรณ์

ทฤษฎีแรงจูงใจของเบย์คอน

เบย์คอน (กิติ ตย์คานนท์. 2533: 128 ; อ้างอิงจาก Baykon. Unpaged) ได้สรุปว่าความต้องการจิตใจของมนุษย์มี 3 ประการ ได้แก่

1. ความต้องการมีความรักและพวก เป็นความต้องการทางจิตใจขั้นต่อเนื่องจากเราอยู่ในสังคมมนุษย์ ถ้าเขาไม่ยอมรับเราเข้าเป็นพรรคพวก เราก็อยู่กับเขาไม่ได้การที่จะให้กลุ่มยอมรับเข้า เป็นพวกนั้นก็ขึ้นอยู่กับเรา โดยต้องยึดหลักที่ว่าต้องการจากเขา เราต้องให้เขาก่อนหรือถ้าต้องการให้เขารักเราเราต้องรักเขาก่อน

2. ความต้องการชื่อเสียง เกียรติยศและความเด่น เมื่อเรามีพรรคพวกดีและทำให้ใครๆรักใคร่แล้วเราก็มีความต้องการหรืออยากได้สิ่งอื่นต่อไปอีก เนื่องจากความต้องการหรือค้นหาของมนุษย์นั้นไม่มีที่สิ้นสุดที่เราต้องการต่อไปอีกก็คือ เกียรติยศ ชื่อเสียง ซึ่งจะทำให้คนอื่นยอมรับนับถือและยกย่องเรา และก็มีอิทธิพลเหนือผู้อื่นได้

3. ความต้องการที่จะรักษาเกียรติยศ ชื่อเสียงและความเด่นนั้นได้คงอยู่ตลอดไปเมื่อสามารถกระทำตัวให้มีเกียรติยศชื่อเสียงและความเด่นแล้ว ทุกคนก็ต้องการที่จะรักษาสภาพนั้นไว้ให้คงที่กับตนตลอดการนับว่าเป็นความสำเร็จสมหวังในชีวิต

จากทฤษฎีที่ผู้วิจัยได้กล่าวมาทั้งหมดนี้ จัดว่าเป็นทฤษฎีแรงจูงใจและเป็นทฤษฎีที่มีผลต่อพฤติกรรมหรือการกระทำของบุคคลทั้งสิ้น แต่ละทฤษฎีจะมีพื้นฐานความเชื่อและแนวความคิดที่แตกต่างกันออกไป การนำมาใช้เพื่อให้เกิดประโยชน์สูงสุด จึงต้องศึกษาในหลายๆ ทฤษฎีและวิเคราะห์แนวความคิดของแต่ละทฤษฎีให้เข้าใจ

4. ประเภทของแรงจูงใจ

นักจิตวิทยาได้แบ่งลักษณะของแรงจูงใจออกเป็นประเภทใหญ่ๆดังนี้

กลุ่มที่ 1 แรงจูงใจฉับพลัน (Aroused Motive) คือแรงจูงใจที่กระตุ้นให้มนุษย์แสดงพฤติกรรมออกมาทันทีทันใด แรงจูงใจสะสม (Motivational Disposition หรือ Latent Motive) คือแรงจูงใจที่มีอยู่แต่ไม่แสดงออกทันที จะค่อยๆ เก็บสะสมไว้รออาการแสดงออกในเวลาใดเวลาหนึ่ง

กลุ่มที่ 2 แรงจูงใจภายใน (Intrinsic Motive) คือแรงจูงใจที่ได้รับอิทธิพลมาจากสิ่งเร้าภายในตัวของบุคคลผู้นั้น

กลุ่มที่ 3 แรงจูงใจในปฐมภูมิ (Primary Motive) คือแรงจูงใจอันเนื่องมาจากความต้องการที่เห็นพื้นฐานทางร่างกาย เช่น ความหิว กระจาย แรงจูงใจทุติยภูมิ (Secondary Motive) คือแรงจูงใจที่เป็นต่อเนื่องมาจากแรงจูงใจขั้นปฐมภูมิ

แรงจูงใจภายในและภายนอก (Intrinsic and Extrinsic Motivation) นักจิตวิทยาหลายท่านไม่เห็นด้วยกับทฤษฎีพฤติกรรมนิยมที่อธิบายพฤติกรรมด้วยแรงจูงใจทางสรีระและแรงจูงใจ ทางจิตวิทยาโดยใช้ทฤษฎีการลดแรงขับ เพราะมีความเชื่อว่า พฤติกรรมบางอย่างของมนุษย์เกิดจากแรงจูงใจภายใน

แรงจูงใจภายนอก (Extrinsic Motive) คือแรงจูงใจที่ได้รับอิทธิพลมาจากสิ่งเร้าภายนอก

แรงจูงใจภายใน (Intrinsic Motive) หมายถึง แรงจูงใจที่มาจากภายในตัวบุคคล และเป็นแรงขับที่ทำให้บุคคลนั้นแสดงพฤติกรรมโดยไม่หวังรางวัลหรือแรงเสริมภายนอก

(สุปราณี ขวัญบุญจันทร์. 2541: 21-22)

จากประเภทของแรงจูงใจที่กล่าวมานั้นแรงจูงใจที่เกิดจากการกระตุ้นให้ทำสิ่งที่ต้องการเป็นแรงจูงใจที่สำคัญที่ทำให้บุคคลแสดงพฤติกรรมต่าง ๆ ออกมาเพื่อให้ประสบความสำเร็จทั้งในเรื่องส่วนตัวแล้วหน้าที่การงาน

5. องค์ประกอบของแรงจูงใจ

อารี พันธมณี (2534 : 192 – 196) ได้กล่าวว่า แรงจูงใจจัดได้ว่ามีผลต่อการเรียนรู้พฤติกรรมต่างๆ ของบุคคลเป็นอันมาก เพราะการที่บุคคลเกิดแรงจูงใจในการที่จะกระทำพฤติกรรม ย่อมจะทำให้พฤติกรรมหรือการเรียนรู้ในสิ่งนั้นๆ มีประสิทธิภาพและเรียนรู้ได้อย่างรวดเร็วมากกว่าบุคคลที่ไม่เกิดแรงจูงใจ ลักษณะของแรงจูงใจขึ้นอยู่กับองค์ประกอบ ดังต่อไปนี้

1. ธรรมชาติของแต่ละบุคคล ทุกคนมีธรรมชาติของตนแตกต่างกับคนอื่น หรือมีลักษณะเป็นเอกลักษณ์ของตนเอง ซึ่งประกอบด้วย

1.1 แรงขับ แรงขับของบุคคลจัดว่าพื้นฐานเบื้องต้นของการเกิดพฤติกรรมแรงขับเป็นสภาวะที่เกิดจากความไม่สมดุลภายในร่างกายของมนุษย์ เช่น สภาวะความต้องการ อาหาร น้ำ สภาวะความตึงเครียด ความรู้สึกเจ็บ เป็นต้น แรงขับเกิดขึ้นได้จาก ลักษณะ 2 ประการ คือ แรงขับภายในร่างกาย เช่น ความหิว ความกระจาย ความง่วงนอน เป็นต้น และแรงขับที่เกิดขึ้นจากภายนอกร่างกาย เช่น การได้รับความเจ็บปวดจากสิ่งเร้าภายนอกสภาวะความกดดันจนทำให้เกิดความตึงเครียด

1.2 ความวิตกกังวล ความวิตกกังวลมีผลต่อการเรียนรู้ หรือการกระทำพฤติกรรม ความวิตกกังวลจะมีความแตกต่างกันไปในแต่ละบุคคล ขึ้นอยู่กับประสบการณ์และการเรียนรู้ของแต่ละบุคคล เมื่อมีอายุเพิ่มขึ้น มีประสบการณ์เพิ่มขึ้นย่อมจะเกิดความวิตกกังวลเพิ่มมากขึ้น เด็กเล็กๆ จะไม่มีความกังวลแต่มีความกลัว เมื่ออายุเพิ่มมากขึ้นความกลัวจะลดลงกลายเป็นกังวลเพิ่มขึ้นมาทันที

2. สถานการณ์ต่างๆ ในสิ่งแวดล้อม ย่อมจะส่งผลทำให้บุคคลเกิดแรงจูงใจแตกต่างกันเป็นต้นว่า ส่งผลให้บุคคลเกิดความสับสนวุ่นวายหรืออื่นๆ และวัฒนธรรมแต่ละสังคมย่อมจะส่งผลให้พัฒนาการของผู้เรียนแตกต่างกันด้วย ลักษณะสถานการณ์ต่างๆ ที่มีผลต่อแรงจูงใจได้แก่

2.1 การแข่งขัน หมายถึง พฤติกรรมของบุคคลที่มีความปรารถนาจะเอาชนะผู้อื่นๆ ต้องการทำให้ตนเองดีขึ้น ลักษณะการแข่งขันมีลักษณะที่สำคัญ 2 ลักษณะ คือ การแข่งขันกับตนเอง เป็นการแข่งขันที่ทำให้ตนเองดีขึ้นด้วยความเต็มใจ และความต้องการของตนไม่มีใครมาบังคับ การแข่งขันกับบุคคลอื่นๆ เป็นความรู้สึกที่ต้องการเอาชนะบุคคลอื่นๆ ให้ตนอยู่เหนือกว่าคนอื่น มักจะพยายามทำทุกวิถีทาง เพื่อให้ตนเองชนะผู้อื่นเสมอ

2.2 ความร่วมมือ หมายถึง แรงจูงใจที่มีความสัมพันธ์อย่างใกล้ชิดกับแรงผลักดันทางสังคม มีพฤติกรรมแบบประนีประนอม ให้ความร่วมมือช่วยเหลือ เป็นน้ำหนึ่งใจเดียวกัน เพื่อให้ผลงานหรือพฤติกรรมที่มุ่งปรารถนาสำเร็จลุล่วงได้ด้วยดี ฉะนั้น ความร่วมมือของบุคคลจึงจัดได้ว่าเป็นแรงจูงใจที่สำคัญ ที่ทำให้บุคคลเกิดพฤติกรรมต่างๆ ขึ้น

2.3 การตั้งจุดมุ่งหมาย หมายถึง การที่บุคคลได้มีตั้งจุดมุ่งหมายในชีวิตไว้มีผลทำให้บุคคลมีความพยายามที่จะกระทำสิ่งต่างๆ เพื่อให้บรรลุจุดมุ่งหมายที่ตนตั้งไว้ในบางครั้งแม้จะมีการตั้งจุดมุ่งหมายไว้ บุคคลก็ไม่สามารถกระทำเพื่อให้บรรลุจุดมุ่งหมายที่ตนตั้งไว้ได้ด้วยเหตุนี้ การตั้งจุดมุ่งหมายในชีวิตจึงเป็นแรงจูงใจในการแสดงพฤติกรรมต่างๆ ลักษณะของการตั้งจุดมุ่งหมาย มี 2 ลักษณะ คือ

2.3.1 การตั้งจุดมุ่งหมายรวม เป็นจุดมุ่งหมายที่มักจะมีจุดมุ่งหมายย่อยๆ มาเกี่ยวข้อง เช่น การตั้งจุดมุ่งหมายชีวิตว่าจะเป็นนักวาดรูปที่มีชื่อเสียงของโลกแต่ในขณะนี้อายุยังน้อย จึงมีเป้าหมายย่อยๆ หลายจุดมุ่งหมายมารวมกันคือ จะวาดรูปให้ชนะการแข่งขันจะวาดรูปให้ได้รับคำชมจากครู จะวาดรูปให้เพื่อนๆ ยอมรับ

2.3.2 การตั้งจุดมุ่งหมายระยะไกล เพื่อจุดมุ่งหมายหนึ่งโดยเฉพาะการตั้งจุดมุ่งหมายระยะไกลจะเกิดขึ้นกับคนที่มีวุฒิภาวะทางด้านสมองพอสมควร จะไม่เกิดขึ้นในเด็กเล็ก

2.4 การตั้งความทะเยอทะยาน เป็นการตั้งความหวังสูงไว้ และมีความพยายามมุ่งมั่นอย่างมากที่จะทำให้สำเร็จ การตั้งความหวังหรือเกิดความทะเยอทะยานจึงเป็นแรงจูงใจที่ผลักดันให้เกิดพฤติกรรมขึ้น ถ้าบุคคลตั้งความทะเยอทะยานไว้สูงเกินความสามารถของตนเองจะทำให้บุคคลเกิดความล้มเหลวได้ง่าย ทำให้ไม่มีแรงจูงใจในการทำงานนั้นๆ หรือเกิดความท้อถอยหรือถ้าตั้งความความหวังไว้ต่ำกว่าความสามารถ ก็ไม่มีแรงจูงใจที่จะกระทำเพราะว่าตนประสบความสำเร็จในงานนั้นๆ ง่ายเกินไป ความยากง่ายของงาน จะมีผลต่อแรงจูงใจ

6. แรงจูงใจในการเล่นกีฬา

แรงจูงใจนับว่ามีบทบาทสำคัญมากต่อการเล่นการเตรียมทีมและการฝึกซ้อมกีฬานักจิตวิทยาการกีฬาให้ทันต่อแรงจูงใจแตกต่างกัน สรุปแล้วพอจะกล่าวได้ว่า แรงจูงใจเป็นกระบวนการที่มีอยู่ในตัวนักกีฬาเองแต่ละคนซึ่งพร้อมที่จะได้รับการกระตุ้นจากภายนอกให้มีกำลังแรงขึ้น เพื่อให้อยากกระทำสิ่งนั้นๆ มากขึ้น หมายความว่านักกีฬาทุกคนต่างก็มีแรงจูงใจภายในตัวเองอยู่แล้ว หน้าที่ของผู้ฝึกสอนกีฬามีเพียงแต่ค้นหาวิธีที่จะกระตุ้นจากภายนอกเพื่อให้เกิดกำลังแรงขึ้นอีกเท่านั้น การสร้างแรงจูงใจนี้มีความเกี่ยวข้องกับความต้องการมากที่สุด ความต้องการดังกล่าวนี้เป็นความต้องการขั้นพื้นฐานของมนุษย์ทุกคน ดังนั้นในการฝึกซ้อมกีฬาแต่ละครั้ง หากว่าผู้ฝึกสอนสังเกตเห็นถึงความสำคัญเหล่านี้ แล้วนำไปใช้ให้เกิดประโยชน์จะเป็นพื้นฐานในการฝึกซ้อมกีฬาที่ดี และยังสามารถที่จะสร้างแรงจูงใจในระดับสูงขึ้นไปได้อีกด้วย ในการคัดเลือกตัวนักกีฬา เพื่อให้ได้ตัวนักกีฬาตามลักษณะและคุณลักษณะ และคุณสมบัติของการเป็นนักกีฬาที่แท้จริงนั้น (กฤษฏา จุลชาติ.2543: 10)

พิชิต เมืองนาโพธิ์ (2534: 147) ได้กล่าวถึงลักษณะนิสัยของนักกีฬาที่ประสบความสำเร็จไว้วางนักกีฬาต้องมีความกังวลใจน้อย สมานิติ เชื่อมั่นในตนเอง มองผลงานของตนเป็นเรื่องใหญ่ที่สุดมีแรงจูงใจมาก ดังนั้น พลังของแรงจูงใจจึงเป็นสิ่งที่ผู้ฝึกสอนควรคำนึงถึงเป็นอย่างมาก และเป็นหน้าที่ของผู้ฝึกสอนที่จะต้องหาวิธีกระตุ้นหรือสร้างแรงจูงใจให้เกิดกับนักกีฬาของตน

เทเวศร์ พิริยะพูนท์ (2529: 147) ได้กล่าวไว้ว่า ต้องคำนึงถึงเพราะนักกีฬาที่มีความปรารถนาที่จะเล่นกีฬาให้ได้ดีขั้นนั้นจะมีแรงจูงใจสูง ซึ่งจะมีผลทำให้นักกีฬาคนนั้นๆ ทำการฝึกซ้อมอย่างตั้งใจ มีวินัยในตนเอง ขยันขันแข็งในการฝึกซ้อม

สุปราณี ขวัญบุญจันทร์ (2541: 21) ทำไมคนเราจึงต้องเล่นกีฬาหรือออกกำลังกาย คำถามนี้มักจะมีความชอบถามอยู่เสมอ ๆ และผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับการกีฬาได้ค้นหาคำตอบ เพื่อให้ทราบว่า ทำไมคนเราจึงต้องเล่นกีฬามีแรงจูงใจอะไรที่เป็นสาเหตุให้คนเล่นกีฬา ในที่นี้จะสรุปถึงสาเหตุของคนเริ่มเล่นกีฬา และยังคงเล่นอยู่เสมอ ดังต่อไปนี้

1. แรงจูงใจของคนเริ่มเล่นกีฬา

1.1 สาเหตุทางความสวยงาม อยากให้ร่างกายสวยงาม มีสมรรถภาพดี เป็นที่สนใจของเพศ ตรงข้าม

1.2 สาเหตุทางการแพทย์หรือการเจ็บป่วย เช่น มีอาการของโรคความดันโลหิตสูง ปริมาณคอเลสเตอรอลสูง มีการบาดเจ็บเรื้อรังที่ต้องฟื้นฟูหลังการบาดเจ็บ เพื่อคลายเครียดและเพื่อลดความวิตกกังวล เป็นต้น

1.3 สาเหตุทางสังคม ต้องการมีเพื่อนใหม่ โดยใช้กิจกรรมเป็นสื่อ ต้องการให้คนในกลุ่มยอมรับเพราะคนในกลุ่มเล่นกีฬาต้องการยกระดับสถานภาพทางสังคม เพื่อให้ได้มาซึ่งชื่อเสียงเงินทองเกียรติยศ และการยอมรับของสังคม

1.4 สาเหตุทางทัศนคติมองเห็นความสำคัญและความจำเป็นของการออกกำลังกายที่จะทำ ให้สุขภาพดีขึ้น มองเห็นถึงประโยชน์และคุณค่าของการออกกำลังกาย

2. แรงจูงใจของคนที่ยังเล่นกีฬา

2.1 สาเหตุทางจิตวิทยา เกิดแรงจูงใจด้วยตัวเอง เป็นคนที่ชอบความสนุกสนาน ว่าเริง กล้า แสดงออก ชอบการเป็นผู้นำ หรือชอบกิจกรรมที่มีการแข่งขันกับคนอื่น เห็นว่าตนเองมีความสามารถเป็นที่ ยอมรับของสังคม และมีความภาคภูมิใจในตนเองเมื่อประสบความสำเร็จจากการเล่นกีฬา

2.2 สาเหตุทางสรีรวิทยา เมื่อเล่นกีฬาในระยะเวลาหนึ่งแล้วร่างกายมีการเปลี่ยนแปลงไป ในทางที่ดีขึ้น ร่างกายได้สัดส่วน กระชับกระเฉง อารมณ์แจ่มใส เหนื่อยน้อยลงสุขภาพดีขึ้น

2.3 สาเหตุทางสิ่งแวดล้อมและสังคม สถานภาพทางสังคมและเศรษฐกิจเอื้ออำนวยความ สะดวกในการเล่นกีฬา หรืออยู่ในครอบครัวที่ชอบเล่นกีฬา และสังคมสนับสนุนให้เล่นกีฬา

จากที่ได้กล่าวมาสรุปได้ คือ คนที่เริ่มเล่นกีฬาและคงยังเล่นกีฬาอยู่ ตลอดจนจะเลิกเล่นกีฬา แล้วนั้น จำเป็นต้องมีแรงจูงใจเป็นสาเหตุทำให้แสดงพฤติกรรมออกมา แรงผลักดันที่ออกมา นั้นจะมากหรือน้อยขึ้นอยู่กับสมรรถภาพของแต่ละบุคคล

7. ความรู้เกี่ยวกับกีฬาบาสเกตบอล

กีฬาบาสเกตบอลเป็นกีฬาประเภททีม มีผู้เล่นฝ่ายละ 5 คน โดยมีจุดมุ่งหมายเพื่อนำลูก บาสเกตบอลไปโยนลงห่วงประตูของฝ่ายตรงข้ามให้ได้มากที่สุด โดยมีทักษะการเล่น ได้แก่ การรับ-ส่งลูก การเลี้ยงลูกและการยิงประตู ซึ่งต้องประกอบการเล่นทั้งทักษะส่วนบุคคลและทีม ซึ่งจะกล่าวในรายละเอียดต่อไป

กีฬาบาสเกตบอลเป็นกีฬาประจำชาติของประเทศสหรัฐอเมริกา โดยเริ่มจาก ดร. เจมส์ เอ เนลสัน ได้คิดขึ้นเพื่อเล่นในโรงพลศึกษาของโรงเรียนฝึกอบรมของสมาคมวายเอ็มซีเอนานาชาติ ที่เมืองสปริงฟิลด์ มลรัฐแมสซาชูเซตส์ในช่วงที่มีหิมะตก เมื่อปี 1891 โดยใช้ตระกร้าลูกพีช 2 ใบแขวนเป็นประตู จึงทำให้กีฬา นี้ได้ชื่อว่า บาสเกตบอล การเล่นครั้งนั้นใช้ลูกฟุตบอลเป็นลูกบอล มีผู้เล่นทั้งหมด 18 คน แบ่งออกเป็น 2 ฝ่าย ฝ่ายละ 9 คน และตัวของ ดร.เนลสัน เป็นกรรมการ มีกฎการเล่น 4 ข้อ คือ

1. ห้ามถือลูกเคลื่อนที่
2. ห้ามมิให้ผู้เล่นปะทะตัวกัน
3. ประตูอยู่ระดับศีรษะและขนานพื้น
4. ผู้เล่นจะถือลูกบอลนานเท่าใดก็ได้ และผู้เล่นฝ่ายตรงข้ามจะต้องไม่ถูกตัวผู้เล่น

ต่อมาได้มีการปรับปรุงกติกาการเล่น 13 ข้อและลดผู้เล่นเหลือฝ่ายละ 5คน จากในการเล่นเกิดการ ปะทะกันเพราะสนามแคบ ดังนั้นจึงทำให้เกมส์การเล่นสมบูรณ์ยิ่งขึ้นทั้งยังลดการปะทะกันอีกด้วย ใน ปัจจุบันกติกาการเล่นดังกล่าวยังคงปรากฏอยู่ ณ โรงพลศึกษาเมืองสปริงฟิลด์ คือ

1. การโยนลูกจะใช้มือเดียวหรือสองมือโยนไปทางทิศใดก็ได้
2. การตีลูกจะใช้มือเดียวหรือสองมือตีไปทิศทางใดก็ได้
3. ผู้เล่นจะพาลูกบอลวิ่งไม่ได้ และต้องส่งตรงจุดรับลูกบอล ยกเว้นขณะที่วิ่งมารับลูกด้วยความเร็วให้เคลื่อนไหวได้เล็กน้อย
4. ต้องจับลูกบอลด้วยมือทั้งสองข้าง โดยไม่ให้ใช้ส่วนอื่นของร่างกาย
5. การเล่นเกมจะชนะ คือผลัดหรือทำให้ฝ่ายตรงข้ามล้ม ถือว่าพาวล์หนึ่งครั้ง ถ้าพาวล์ครั้งที่สองให้ออกจากการแข่งขัน จนกว่าจะมีผู้เล่นฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งยิงประตูได้จึงจะกลับมาเล่นได้ อีก ถ้าเกิดการบาดเจ็บขณะเล่นไม่อนุญาตให้มีการเปลี่ยนตัว
6. การทุบด้วยกำปั้นถือว่าผิดกติกาให้ปรับเช่นเดียวกับข้อที่ 5
7. ทีมใดทำพาวล์ติดต่อกัน 3 ครั้ง ให้อีกฝ่ายหนึ่งได้ประตู
8. การได้ประตูทำได้โดยการโยนหรือปัดลูกบอลให้ขึ้นไปค้างบนตระกร้า
9. เมื่อลูกบอลออกนอกสนาม ผู้เล่นที่จับลูกบอลคนแรกเป็นผู้ทุ่มลูกเข้ามาเล่นต่อ กรณีที่ไม่สามารถรู้ได้ว่าใครก่อนหลังผู้ตัดสินจะส่งลูกบอลเข้ามาให้ ผู้ส่งจะต้องส่งลูกบอลเข้าสนามภายใน 5 วินาที ถ้าช้ากว่านี้จะให้ผู้เล่นฝ่ายตรงข้ามส่งแทน ถ้าผู้เล่นถ่วงเวลาการเล่นให้ปรับพาวล์
10. ผู้ตัดสินมีหน้าที่ตัดสินผู้พาวล์ และลงโทษผู้เล่น
11. ผู้ตัดสินทำหน้าที่ตัดสินลูกบอลออกนอกสนาม และรักษาเวลา บันทึกจำนวนลูกที่ทำได้ และทำหน้าที่ทั่วไปของผู้ตัดสิน
12. การเล่นเกมแบ่งเป็น 2 ครั้ง ครั้งละ 15 นาที
13. ฝ่ายที่ทำประตูได้มากกว่าเป็นฝ่ายชนะ หัวหน้าทีมจะตกลงกันถ้าคะแนนเท่ากันเพื่อต่อเวลาการแข่งขันถ้าฝ่ายใดทำประตูได้ก่อนจะเป็นฝ่ายชนะ

กติกานี้ใช้มาจนถึง ค.ศ 1937 จึงได้ปรับปรุงแก้ไขครั้งใหญ่เพื่อใช้ในการแข่งขันกีฬาโอลิมปิกครั้งที่ 11 ที่กรุงเบอร์ลิน ประเทศเยอรมนี และใน ค.ศ 1939 ดร.เจมส์ เอ เนสมิทก็เสียชีวิตลงก่อนจะเห็นความสำเร็จ และความยิ่งใหญ่ในกีฬาบาสเกตบอลที่เขาคิดค้นขึ้น ต่อมาจากนั้นก็กีฬาบาสเกตบอลก็แพร่หลาย พัฒนาการเล่นเป็นที่นิยมอย่างรวดเร็วเป็นที่รู้จักกันทั่วโลก องค์การที่เกี่ยวข้องกับกีฬาบาสเกตบอลในระดับนานาชาติได้แก่ สหพันธ์บาสเกตบอลนานาชาตินอกจากนี้ยังมีองค์กรในระดับทวีป เช่น สมาพันธ์บาสเกตบอลเอเชีย เป็นต้น

8. ประโยชน์ของกีฬาบาสเกตบอล

กีฬาทุกชนิดทุกประเภทล้วนแล้วแต่มีคุณค่าในตัวทั้งสิ้น จากประวัติความเป็นมาของกีฬาบาสเกตบอลมีสาเหตุของการคิดค้นเพื่อให้สามารถเล่นออกกำลังกายได้ในช่วงหิมะตก โดยเล่นในโรงพล

ศึกษา เช่นเดียวกรณีในประเทศไทยเรามีฝนตกก็สามารถเล่นกีฬาบาสเกตบอลในโรงพลศึกษาได้ สนามที่ใช้เล่นก็ไม่ใหญ่มากนักซึ่งเหมาะสมกับสภาพปัจจุบัน คือที่ดินมีราคาสูง แลหาได้ยาก จำนวนผู้เล่นไม่มากนัก ผู้เล่นต้องอาศัยความรวดเร็ว และความสามารถในการเล่น นับว่าเป็นการทำทหายความสามารถในการที่จะฝึกฝนเพื่อให้เกิดทักษะหรือความชำนาญในการเล่น ซึ่งกีฬาบาสเกตบอลได้แฝงด้วยคุณค่าและประโยชน์อีกมากมายพอสรุปได้ดังนี้

1. ช่วยพัฒนาส่งเสริมสมรรถภาพด้านต่างๆ ได้แก่ ร่างกาย จิตใจ สติปัญญา อารมณ์และสังคมแก่บุคคล
2. ช่วยพัฒนาส่งเสริมกลไกการเคลื่อนไหวของร่างกาย ให้ทำงานประสานกันดีขึ้น ไม่ว่าจะเป็มือ เท้า สายตาให้เคลื่อนไหวได้อย่างถูกต้อง
3. เป็นกิจกรรมนันทนาการสำหรับพักผ่อน คลายความตึงเครียด แก่ผู้เล่นและผู้ชม
4. ช่วยฝึกการตัดสินใจและรู้จักคิดแก้ปัญหา ตลอดจนมีสมาธิที่ดี
5. ช่วยฝึกให้มีน้ำใจนักกีฬา รู้จักแพ้ รู้จักชนะ และรู้จักอภัย
6. ใช้เป็นสื่อในการสร้างความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและส่วนรวม
7. ใช้เป็นสื่อในการจัดการกิจกรรมการเรียนการสอนวิชาพลศึกษา
8. ผู้เล่นที่มีความสามารถจะทำชื่อเสียงให้กับตัวเอง วงศ์ตระกูล และประเทศชาติ
9. เป็นวิชาชีพด้านหนึ่งสำหรับงานกีฬา เช่น การแข่งขันบาสเกตบอลอาชีพ

ประวัติการเล่นบาสเกตบอลในประเทศไทย

การเล่นบาสเกตบอลเข้ามาสู่ประเทศไทยสมัยใดปีใดนั้นไม่มีหลักฐานยืนยันที่แน่นอนเท่าที่เล่าสืบทอดกันมา ได้มีการเล่นกันมาประมาณ 50 กว่าปีล่วงมาแล้ว ต่อมาในปี พ.ศ. 2477 นายนพคุณ พงษ์สุวรรณ ซึ่งขณะนั้นท่านผู้นี้ดำรงตำแหน่งอาจารย์สอนภาษาจีน อยู่ที่โรงเรียนมัธยมวัดบพิตรพิมุข ได้ช่วยเหลือกรมพลศึกษาจัดแปลกติกาบาสเกตบอลขึ้น และในปีเดียวกันกระทรวงธรรมการ ได้เปิดการอบรมครูจังหวัดต่างๆ จำนวน 100 คน ภายในระยะเวลา 1 เดือน โดยมี พ.ต.อ.หลวงชาติตระการโกศล เป็นผู้บรรยายเกี่ยวกับเทคนิค และวิธีการเล่น ท่านผู้นี้มีความรู้และเชี่ยวชาญการเล่นบาสเกตบอลมาก ท่านเคยเป็นตัวแทนของมหาวิทยาลัยในต่างประเทศ เข้าร่วมการแข่งขันกับต่างมหาวิทยาลัยในสหรัฐอเมริกา หลังจากอบรมครูจังหวัดต่างๆ เสร็จสิ้นแล้วบรรดาครูที่เข้ารับการอบรมเหล่านั้น ได้นำเอาวิธีการเล่นของกีฬาประเภทนี้ไปเผยแพร่ จึงทำให้กีฬาประเภทนี้แพร่หลายไปสู่ต่างจังหวัดและนิยมเล่นกันมากขึ้น เฉพาะในจังหวัดกรุงเทพและธนบุรีได้จัดแข่งขันระหว่างนักเรียนชาย เมื่อ พ.ศ. 2477 สมัยที่ น.อ. หลวงศุภชลาศัย ร.น. ดำรงตำแหน่งอธิบดีกรมพลศึกษา และมีการแข่งขันประเภทประชาชนในปี พ.ศ. 2491 ประเภทมหาวิทยาลัย พ.ศ. 2492 ประเภทนักเรียนหญิง พ.ศ. 2495

ในปี พ.ศ. 2496 สมาคมบาสเกตบอลสมัครเล่นแห่งประเทศไทย ได้จัดตั้งขึ้นตามแบบอันถูกต้อง โดยจดทะเบียนที่สภาวัฒนธรรมแห่งชาติ และได้สมัครเป็นสมาชิกของสหพันธ์บาสเกตบอลสมัครเล่นระหว่างประเทศ และยอมรับสมาคมบาสเกตบอลแห่งประเทศไทยเป็นสมาชิกมาตั้งแต่วันที่ 10 กรกฎาคม พ.ศ. 2496 สมาคมนี้ได้รับพระกรุณาโปรดเกล้าฯ จากพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวให้อยู่ในความอุปถัมภ์ของพระองค์อีกด้วย (เจเลีย พิมพ์พันธุ์, 2543: 5-8)

9. ประวัติการแข่งขันกีฬาแห่งชาติ

นับตั้งแต่ได้มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชกฤษฎีกาจัดตั้งองค์การส่งเสริมกีฬาแห่งประเทศไทย เมื่อวันที่ 12 กันยายน พ.ศ. 2507 คณะกรรมการองค์การส่งเสริมกีฬาแห่งประเทศไทยโดยวางโครงการในอันที่จะขยายการส่งเสริมกีฬาออกไป ให้ทั่วราชอาณาจักรด้วยการจัดการแข่งขันระหว่างจังหวัด ภายในภาคต่างๆ ของประเทศขึ้นพร้อมกัน แต่โดยที่ประเทศไทยได้รับเกียรติเป็นเจ้าภาพจัดการแข่งขันเอเชียนเกมส์ ครั้งที่ 5 เมื่อเดือนธันวาคม 2509 ซึ่งปกติจะต้องใช้เวลาเตรียมการประมาณ 3-4 ปี และองค์การส่งเสริมกีฬาแห่งประเทศไทยต้องรับภาระในด้านธุรกิจของงานครั้งนั้น จึงทำให้โครงการจัดการแข่งขันกีฬา ภาระต้องเลื่อนไปโดยไม่มีกำหนด

"กีฬาแห่งชาติ" ได้พัฒนามาจากกีฬาเขต ซึ่งมีประวัติความเป็นมาตั้งแต่ได้มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ตรา พระราชกฤษฎีกาจัดตั้งองค์การส่งเสริมกีฬาแห่งประเทศไทยขึ้น เมื่อวันที่ 12 กันยายน 2507 โดยการแข่งขันกีฬาเขต ได้เริ่มขึ้นพร้อมๆ กับการก่อตั้งองค์การส่งเสริมกีฬาออกไปทั่วราชอาณาจักร ด้วยการจัดการแข่งขันระหว่างจังหวัด ภายในภาคต่าง ๆ ของประเทศขึ้นพร้อมกัน แต่โดยที่ประเทศไทยได้รับเกียรติเป็นเจ้าภาพจัดการแข่งขันกีฬาเอเชียนเกมส์ ครั้งที่ 5 เดือนธันวาคม 2509 ซึ่งโดยปกติจะต้องใช้เวลาเตรียมการประมาณ 3-4 ปี และองค์การส่งเสริมกีฬาแห่งประเทศไทยต้องรับภาระในด้านธุรกิจของงานครั้งนี้ จึงทำให้โครงการจัดการแข่งขันกีฬาเขตต้องเลื่อนไปโดยไม่มีกำหนด จนกระทั่งการแข่งขันกีฬาเอเชียนเกมส์ครั้งที่ 5 เสร็จสิ้นจึงเริ่มดำเนินการใหม่

ความคิดในการรวบรวมนักกีฬาทั่วประเทศ รวมทั้งการขยายการส่งเสริมกีฬาออกไปให้ทั่วถึงด้วยวิธีการจัดการแข่งขันเป็นระดับจังหวัดและระดับภาคได้ทวีมากขึ้น เมื่อสิ้นการแข่งขันเอเชียนเกมส์ครั้งที่ 5 ซึ่งเป็นการแข่งขันกีฬาที่ประชาชนให้ความสนใจ คณะกรรมการองค์การส่งเสริมกีฬาแห่งประเทศไทย จึงได้หยิบยกโครงการนี้ขึ้นมาพิจารณาใหม่อย่างจริงจัง จนกระทั่งในเดือนมีนาคม พ.ศ. 2510 ได้มีมติยืนยันที่จะจัดกีฬาภาคขึ้น เป็นงานประจำปีกำหนดวันที่ 9 ธันวาคม อันถือได้ว่าเป็นวันที่มีความสำคัญทางประวัติศาสตร์ของการกีฬาไทย โดยเป็นวันที่เปิดการแข่งขันกีฬาเอเชียนเกมส์ครั้งที่ 5 ที่เห็นว่าเป็นการประหยัดและเริ่มต้น ควรจัดการแข่งขันที่แพร่หลาย 4-5 ประเภทก่อน เช่น ฟุตบอล บาสเกตบอล แบดมินตัน ลอนเทนนิส อีกทั้งได้วางแผนรายละเอียดรวมทั้งงบประมาณค่าใช้จ่ายต่างๆ ขึ้น พร้อมทั้งจะปฏิบัติการได้ในเดือนธันวาคม พ.ศ. 2510 ตามแผนการขั้นนี้ องค์การฯ ได้จัดกลุ่มจังหวัดใกล้เคียงขึ้นใน

ภาคสมมุติ 5 ภาค คือ ภาคเหนือ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ภาคกลาง ภาคใต้ และภาคตะวันออก อีกทั้งได้ขอให้จังหวัดต่างๆ ที่อยู่ใ้ในภาคหนึ่งภาคนี้จะเป็นตัวแทนจังหวัดอื่นๆ จัดการแข่งขันกีฬาระหว่างจังหวัดภายในภาค เพื่อให้ได้นักกีฬาผู้แทนของภาคนี้ขึ้นไว้ องค์การจะเป็นฝ่ายนำนักกีฬา ของภาคไปแข่งขันชิงชนะเลิศที่กรุงเทพฯ ต่อไป อย่างไรก็ตามก็ได้เกิดมีความเห็นว่าภาคสมมุติเช่นนี้อาจจะปะปนกันกับภาคของทางราชการ ซึ่งจัดแบ่งแตกต่างกันตามความจำเป็นของงานได้ง่าย

วัตถุประสงค์ในการจัดการแข่งขัน

1. เพื่อส่งเสริมให้ประชาชนชาวไทยเกิดความสนใจเรื่องกีฬาและการเล่นกีฬา
2. เพื่อให้ประชาชนได้มีโอกาสแสดงความสามารถทางกีฬาตามอัธยาศัย เป็นการเพิ่มพูนสุขภาพอนามัย
3. เพื่อให้ประชาชนได้รู้จักใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์
4. เพื่อเปิดโอกาสในการค้นหาตัวนักกีฬาใหม่
5. เพื่อเป็นการส่งเสริมให้มีสมาคมกีฬาสมัครเล่น และได้มีส่วนร่วมช่วยฝึกอบรมเจ้าหน้าที่ของสมาคมได้ปฏิบัติหน้าที่โดยมีประสิทธิภาพมากขึ้น

กฎเกณฑ์การแข่งขัน

กำหนดให้มีการแข่งขันทุกๆ ปี โดยครั้งแรกได้แบ่งเขตการแข่งขันออกเป็น 5 เขต ให้แต่ละเขตคัดเลือกนักกีฬาภายในเขตเข้ามาแข่งขัน ยกเว้นนักกีฬาทีมชาติไม่มีสิทธิ์เข้าร่วมแข่งขัน ซึ่งครั้งแรกนั้นได้กำหนดประเภทของกีฬาได้ 5 ประเภทเท่านั้น ได้แก่ ฟุตบอล กรีฑา บาสเกตบอล เทนนิส และแบดมินตัน ต่อมาภายหลังเนื่องจากการแข่งขันกีฬาแหลมทอง ครั้งที่ 4 ในเดือนธันวาคม พ.ศ. 2510 จึงได้เพิ่มประเภทของกีฬาออกเป็น 16 ประเภท เพื่อเป็นการเตรียมตัวแข่งขันกีฬาซีเกมส์ไปด้วย โดยเพิ่มมวยสากล จักรยาน ยูโด รักบี้ ฟุตบอล ตะกร้อ ขำมตาข่าย ยิงปืน ว่ายน้ำ เทเบิลเทนนิส วอลเลย์บอล ยกน้ำหนัก และเรือใบ (ศูนย์การกีฬาแห่งประเทศไทยจังหวัดพิษณุโลก. 2554: ออนไลน์)

ตารางการแข่งขัน ระยะเวลา และสถานที่จัดการแข่งขัน

ครั้งที่	ชื่อการแข่งขัน	ระยะเวลา	จังหวัดที่จัดการแข่งขัน
1	กีฬาเขตแห่งประเทศไทย	1-5 พฤศจิกายน พ.ศ. 2510	พระนครศรี
2	กีฬาเขตแห่งประเทศไทย	3-9 ธันวาคม พ.ศ. 2511	เชียงใหม่
3	กีฬาเขตแห่งประเทศไทย	24-30 สิงหาคม พ.ศ. 2512	สงขลา
4	กีฬาเขตแห่งประเทศไทย	1-7 พฤศจิกายน พ.ศ. 2513	นครราชสีมา
5	กีฬาเขตแห่งประเทศไทย	2-9 ธันวาคม พ.ศ. 2514	นครสวรรค์
6	กีฬาเขตแห่งประเทศไทย	2-8 ธันวาคม พ.ศ. 2515	ราชบุรี
7	กีฬาเขตแห่งประเทศไทย	23-29 สิงหาคม พ.ศ. 2516	นครศรีธรรมราช
8	กีฬาเขตแห่งประเทศไทย	3-8 สิงหาคม พ.ศ. 2517	ชลบุรี
9	กีฬาเขตแห่งประเทศไทย	28 พฤศจิกายน - 4 ธันวาคม พ.ศ. 2518	ลพบุรี
10	กีฬาเขตแห่งประเทศไทย	4-10 ธันวาคม พ.ศ. 2519	อุดรธานี
11	กีฬาเขตแห่งประเทศไทย	11-17 ธันวาคม พ.ศ. 2520	กรุงเทพมหานคร

ครั้งที่	ชื่อการแข่งขัน	ระยะเวลา	จังหวัดที่จัดการแข่งขัน
12	กีฬาเขตแห่งประเทศไทย	14-30 มกราคม พ.ศ. 2522	อุบลราชธานี
13	กีฬาเขตแห่งประเทศไทย	23-29 ธันวาคม พ.ศ. 2522	ลำปาง
14	กีฬาเขตแห่งประเทศไทย	22-28 มีนาคม พ.ศ. 2524	ปัตตานี
15	กีฬาเขตแห่งประเทศไทย	22-28 พฤศจิกายน พ.ศ. 2524	อุดรธานี
16	กีฬาเขตแห่งประเทศไทย	19-25 มีนาคม พ.ศ. 2525	ภูเก็ต
17	กีฬาเขตแห่งประเทศไทย	22-28 มกราคม พ.ศ. 2527	พิษณุโลก
18	กีฬาแห่งชาติ	20-26 มกราคม พ.ศ. 2528	เชียงราย
19	กีฬาแห่งชาติ	14-20 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2529	จันทบุรี
20	กีฬาแห่งชาติ	23-29 มกราคม พ.ศ. 2530	ร้อยเอ็ด
21	กีฬาแห่งชาติ	18-24 ธันวาคม พ.ศ. 2530	ลพบุรี
22	กีฬาแห่งชาติ	22-28 มีนาคม พ.ศ. 2532	สงขลา
23	กีฬาแห่งชาติ	4-10 มีนาคม พ.ศ. 2533	เชียงใหม่

ครั้งที่	ชื่อการแข่งขัน	ระยะเวลา	จังหวัดที่จัดการแข่งขัน
24	กีฬาแห่งชาติ กรุงเก่าเกมส์	17-23 มีนาคม พ.ศ. 2534	พระนครศรีอยุธยา
25	กีฬาแห่งชาติ ดอกคูณเกมส์	12-18 กรกฎาคม พ.ศ. 2535	ขอนแก่น
26	กีฬาแห่งชาติ ตาปีเกมส์	24-31 กรกฎาคม พ.ศ. 2536	สุราษฎร์ธานี
27	กีฬาแห่งชาติ ดอนเจดีย์ เกมส์	19-26 พฤศจิกายน พ.ศ. 2537	สุพรรณบุรี
28	กีฬาแห่งชาติ ปากน้ำโพ เกมส์	16-23 มิถุนายน พ.ศ. 2539	นครสวรรค์
29	กีฬาแห่งชาติ พะยุ่นเกมส์	19-26 ธันวาคม พ.ศ. 2539	ตรัง
30	กีฬาแห่งชาติ ลำดวนเกมส์	8-15 ธันวาคม พ.ศ. 2540	ศรีสะเกษ
31	กีฬาแห่งชาติ เกาะแก้วเกมส์	24-31 กรกฎาคม พ.ศ. 2541	ระยอง
32	กีฬาแห่งชาติ มหานครเกมส์	9-20 ธันวาคม พ.ศ. 2543	กรุงเทพมหานคร
33	กีฬาแห่งชาติ นครเชียงใหม่เกมส์	13-24 ธันวาคม พ.ศ. 2545	เชียงใหม่

ครั้งที่	ชื่อการแข่งขัน	ระยะเวลา	จังหวัดที่จัดการแข่งขัน
34	กีฬาแห่งชาติ ราชบุรีเกมส์	18-28 ธันวาคม พ.ศ. 2547	ราชบุรี
35	กีฬาแห่งชาติ สุพรรณบุรีเกมส์	9-19 กันยายน พ.ศ. 2549	สุพรรณบุรี
36	กีฬาแห่งชาติ นครศรีธรรมราชเกมส์	15-25 กันยายน พ.ศ. 2550	นครศรีธรรมราช
37	กีฬาแห่งชาติ พิษณุโลกเกมส์	14-24 ธันวาคม พ.ศ. 2551	พิษณุโลก
38	กีฬาแห่งชาติ ตรังเกมส์	9-19 กันยายน พ.ศ. 2552	ตรัง
39	กีฬาแห่งชาติ ชลบุรีเกมส์	9-19 ธันวาคม พ.ศ. 2553	ชลบุรี
40	กีฬาแห่งชาติ ขอนแก่นเกมส์	3-13 มีนาคม พ.ศ. 2555	ขอนแก่น

(กีฬาแห่งชาติ. 2554: ออนไลน์)

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

งานวิจัยต่างประเทศ

มิทเชลล์ (Mitchell, 1992: 3842) ได้ศึกษาการรับรู้ที่เกิดจากแรงจูงใจภายในสภาพแวดล้อมของการเรียนในวิชาพลศึกษา โดยศึกษาความสัมพันธ์ของจุดมุ่งหมายสัมฤทธิ์กับแรงจูงใจในการเรียน ได้ศึกษาระดับแรงจูงใจภายนอกจากการจัดสภาพแวดล้อมของการเรียนและความสัมพันธ์ระหว่างการรับรู้และแรงจูงใจอื่นๆ เช่น จุดมุ่งหมายสัมฤทธิ์ความสามารถในการรับรู้ของตนเอง แรงจูงใจเหล่านี้ได้รับการยอมรับว่าเป็นตัวสำคัญที่ทำให้ประสบความสำเร็จกลุ่มตัวอย่างคือ นักเรียนจำนวน 50 คน ในโรงเรียนระดับกลางโดยให้ตอบแบบสอบถามจากการวิเคราะห์กราฟของผลการเรียนการสอนวิชาพลศึกษา จากนั้นจึงศึกษากลุ่มตัวอย่างที่ใหญ่ขึ้น คือ นักเรียน 622 คน ในการพิสูจน์ความเที่ยงตรง และความเชื่อมั่น ผลการศึกษาพบว่า ระดับแรงจูงใจในการเรียนมีความสัมพันธ์กับจุดมุ่งหมายสัมฤทธิ์อย่างมีนัยสำคัญ การศึกษาครั้งนี้ได้อภิปรายในขอบเขตของความเกี่ยวพันสำหรับครูและผู้วิจัยทางพลศึกษา

ทีเจ็ดสมา (Tjeedma, 1994: 29-49) ได้สำรวจแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ในวิชาพลศึกษา จุดมุ่งหมายในการศึกษานี้ เพื่อสืบเสาะความสามารถพื้นฐานของทฤษฎีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์เพื่ออธิบายถึงการจูงใจและกระบวนการกระทำตามธรรมชาติในวิชาพลศึกษา กลุ่มตัวอย่าง คือ นักเรียนเกรดหก 49 คน ที่เข้าร่วมในการเรียนวอลเลย์บอล 14 คาบ ในโรงเรียนระดับกลาง กลุ่มตัวอย่างได้ตอบแบบสอบถามที่ประเมินจุดมุ่งหมายที่กำหนดทิศทางของพวกเขา และแรงจูงใจภายในวิชาพลศึกษาเท่ากับทักษะทางกลไกของเขา และความสามารถรับรู้ในการเล่นวอลเลย์บอล การเรียนได้ถ่ายทำเป็นวิดีโอเทปและกำหนดรหัสเพื่อตรวจสอบว่า นักเรียนแต่ละคนเข้ากันได้ตามสัญญาหรือไม่ และอัตราการกระทำระหว่างหน่วย ผลการวิจัยแสดงให้เห็นว่า แบบสอบถามความคิดเห็นไม่ได้อธิบายแรงจูงใจ กระบวนการกระทำได้เป็นที่พอใจ อย่างไรก็ตาม การกระทำในวอลเลย์บอลมีความสัมพันธ์ทางบวกกับการรับรู้ความสามารถทางทักษะกลไก การรับรู้ความสามารถทางทักษะกลไก มีความสัมพันธ์ทางบวกกับความสามารถทางกีฬา วอลเลย์บอล ขณะที่ความสามารถในการรับรู้ทั้งหมดมีความสัมพันธ์ทางบวกกับแรงจูงใจภายในความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญ ได้ค้นพบระหว่างจุดมุ่งหมายของการแนะนำแนวทางและตัวแปรคงที่เป็นตัวสมทบทางบวกระหว่างงานแนะนำแนวทางของแรงจูงใจภายใน ความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญได้ค้นพบระหว่างจุดมุ่งหมายของการแนะนำแนวทางและตัวแปรคงที่เป็นตัวสมทบทางบวกระหว่างงานแนะนำแนวทางของแรงจูงใจภายใน ผลของเนื้อหา รวมทั้งความพอใจลักษณะของการจัดสภาพต่างๆ ไปของวิชาพลศึกษา การจัดบรรยายโดยครู (แบบของงาน การจัดการ และผลสะท้อนกลับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์) ของนักเรียนได้ถูกนำมาอภิปราย)

อมอเรสและฮอร์น (Amorase and Horn, 1995: 20) ได้ทำการทดสอบแรงจูงใจภายในระยะยาวของนักกีฬาวิทยาลัยปีแรก โดยศึกษาประเด็นความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมของโค้ชและสถานภาพ การศึกษาสามารถทำนายความเปลี่ยนแปลงแรงจูงใจภายในของนักกีฬาวิทยาลัยชั้นปีที่ 1 เครื่องมือที่ใช้คือแบบสอบถาม ใช้ทดสอบกับกลุ่มตัวอย่างก่อนและหลังฤดูกาลแข่งขันกับนักกีฬาจำนวน 76 คน ผลการ

วิเคราะห์พบว่า ลักษณะพฤติกรรมของโค้ชแบบเผด็จการ พร้อมทั้งมีพฤติกรรมตอบสนองของรุนแรงมีผลต่อแรงจูงใจ

คารูสซานุ และโรเบิร์ต (Karussanu and Roberts. 1995: 57) ได้ศึกษาแรงจูงใจในกิจกรรมพลศึกษา โดยเฉพาะแรงจูงใจทั้งภายในและภายนอก การศึกษานี้ได้วิเคราะห์หาความสัมพันธ์ระหว่างบรรยากาศเสริมแรงจูงใจภายใน และประสิทธิภาพของตนเองต่อกิจกรรมพลศึกษา เพื่อดำเนินการหาหนทางของการกำหนดเป้าหมายชัดเจน และศึกษาบรรยากาศเสริมแรงจูงใจที่มีต่อระดับแรงจูงใจภายในและประสิทธิภาพของตน กลุ่มตัวอย่างเป็นนักศึกษาจำนวน 247 คนที่ลงทะเบียนเข้าร่วมเรียนเทนนิสระดับพื้นฐาน เครื่องที่ใช้คือแบบสอบถามเกี่ยวกับเป้าหมายในการเล่นกีฬา บรรยากาศที่ช่วยเสริมความต้องการเรียน ดัชนีที่ชี้ถึงแรงจูงใจทั้งภายนอกและภายใน ประสิทธิภาพและความสามารถของตนเองที่มีต่อครูที่แนะจะทำให้ให้นักเรียนสนุกสนาน มีความพยายามพัฒนาความสามารถเมื่อมีการเรียนการสอน โฟร์แฮนด์และแบคแฮนด์ การตั้งเป้าหมายทางอารมณ์ส่งผลต่อแรงจูงใจภายใน ขณะที่บรรยากาศเสริมแรงจูงใจที่รับรู้ โดยจะแสดงประสิทธิภาพได้ จะแสดงให้เห็นว่า การแยกแยะช่วงนี้แนะและช่วงแสดงออก จากกันจะแสดงประสิทธิภาพได้ จะเห็นได้ว่า การแยกแยะช่วงที่แนะช่วงแสดงออกจากกัน จะมีผลต่อแรงจูงใจในการทำกิจกรรมพลศึกษา

แจคโคล่า (Jaakola. 2002 : บทคัดย่อ) ศึกษาการเปลี่ยนแปลงแรงจูงใจการออกกำลังกาย เป้าหมายและความสามารถทางกีฬาของนักเรียนซึ่งมีผลต่อการปรับเปลี่ยนการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาในโรงเรียน การวิเคราะห์แรงจูงใจในการออกกำลังกาย การหล่อหลอมการตั้งเป้าหมายและความสามารถทางการกีฬาของนักเรียนที่ได้รับการมอบหมาย หรือเพิ่มกิจกรรมระหว่างชั้นเรียน นอกจากนี้ยังมีเป้าหมายเพื่อการพัฒนาและการจัดทำเอกสารสำหรับโปรแกรมที่จะใช้ในการทดลอง (Intervention) การวิจัยนี้ใช้วิธีการประชุมครูในแต่ละสัปดาห์กลุ่มทดลองคือนักเรียนเกรด 9 จำนวน 178 คน สอนโดยครู 4 คน กลุ่มควบคุมมีนักเรียนจำนวน 259 คน สอนโดยครู 5 คน การวิจัยครั้งนี้เป็นแบบกึ่งการทดลอง โดยใช้แบบสอบถามเพื่อศึกษาแรงจูงใจทางกีฬา แบบสอบถามความสามารถทางการกีฬา และแบบสอบถามการรับรู้ความสำเร็จ ผลการวิจัยพบว่า แบบสอบถามทั้ง 3 แบบเชื่อถือได้ การวิจัยนี้ใช้การวิเคราะห์ทางสถิติแบบ ANOVA พบว่ากลุ่มทดลองมีการเพิ่มแรงจูงใจน้อยที่สุด กลุ่มควบคุมมีแรงจูงใจน้อยลง นอกจากนี้หลังจากการปรับระดับความแตกต่างในตอนต้น นักเรียนกลุ่มตัวอย่างรับรู้ว่ามีเป้าหมายที่เกี่ยวกับงานมากกว่า กลุ่มควบคุมมีการลดเรื่องของกฎเกณฑ์จากรายงาน External Regulation ขณะที่ในกลุ่มทดลองพบว่าการแรงจูงใจเพิ่มขึ้นปานกลาง ขณะที่เด็กหญิงขาดแรงจูงใจลดลงเล็กน้อย ผลการศึกษาแสดงให้เห็นว่า ครูผู้สอนมีผลต่อแรงจูงใจของนักเรียน หากให้นักเรียนมีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียนพลศึกษาและผลการศึกษาแสดงให้เห็นว่าโปรแกรมการสอนที่เพิ่มบรรยากาศการมีส่วนร่วมในกิจกรรมพลศึกษา

งานวิจัยในประเทศ

ประเชิญ รอดบ้านเกาะ (2543: 32-33) ได้ศึกษาแรงจูงใจในการเลือกเล่นเซปักตะกร้อ ของนักกีฬาหญิง ความมุ่งหมายในการศึกษาครั้งนี้เพื่อศึกษาแรงจูงใจในการเลือกเล่นเซปักตะกร้อของนักกีฬาหญิง กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาเป็นนักกีฬาเซปักตะกร้อหญิงที่เข้าร่วมการแข่งขันกีฬาเซปักตะกร้อที่จัดขึ้น โดย สมาคมเซปักตะกร้อแห่งประเทศไทย ในพระบรมราชูปถัมภ์ จำนวน 110 คน การกีฬาแห่งประเทศไทย จำนวน 50 คน กรมพลศึกษา จำนวน 60 คน และรายการอื่น ๆ ในกรุงเทพมหานครและปริมณฑล จำนวน 30 คน รวมทั้งหมด 250 คน ซึ่งได้มาโดยการสุ่มตัวอย่างแบบง่าย ด้วยวิธีตอบแบบสอบถาม ผลการวิจัยพบว่า นักกีฬาเซปักตะกร้อหญิงมีแรงจูงใจในการเลือกเล่นกีฬาเซปักตะกร้อ ดังนี้

ด้านสุขภาพและอนามัย ตามความคิดเห็นของนักกีฬาเซปักตะกร้อหญิงโดยรวมมีค่า ระดับแรงจูงใจมากที่สุดร้อยละ 65.2 และมีค่าระดับแรงจูงใจมากร้อยละ 24.8

ด้านรายได้และผลประโยชน์ ตามความคิดเห็นของนักกีฬาเซปักตะกร้อหญิงโดยรวมมีค่าระดับแรงจูงใจมากที่สุดร้อยละ 24.8 และมีค่าระดับแรงจูงใจมากร้อยละ 41.2

ด้านความรัก ความถนัดและความสนใจ ตามความคิดเห็นของนักกีฬาเซปักตะกร้อหญิง โดยรวมมีค่าระดับแรงจูงใจมากที่สุดร้อยละ 30.4 และมีค่าระดับแรงจูงใจมากร้อยละ 32.8

ด้านเกียรติยศชื่อเสียง ตามความคิดเห็นของนักกีฬาเซปักตะกร้อหญิงโดยรวมมีค่า ระดับแรงจูงใจมากที่สุดร้อยละ 31.6 และมีค่าระดับแรงจูงใจมากร้อยละ 36.4

ด้านโอกาสที่จะได้รับความก้าวหน้าในอนาคต ตามความคิดเห็นของนักกีฬาเซปักตะกร้อหญิง โดยรวมมีค่าระดับแรงจูงใจมากที่สุดร้อยละ 32.8 และมีค่าระดับแรงจูงใจมากร้อยละ 48.2

กนกวรรณ สารจันทร์ (2545: 47) ได้ทำการวิจัยเรื่อง แรงจูงใจในการเล่นกีฬาซอฟท์บอลของนักกีฬาซอฟท์บอลในการแข่งขันกีฬาซอฟท์บอลชิงชนะเลิศแห่งประเทศไทย ประจำปี 2545 การวิจัยครั้งนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อศึกษาแรงจูงใจในการเล่นกีฬาซอฟท์บอลชิงชนะเลิศแห่งประเทศไทย ประจำปี 2545 จำนวน 234 คน เป็นนักกีฬาซอฟท์บอลชาย 130 คน และนักกีฬาซอฟท์บอลหญิง 104 คน เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเป็นแบบสอบถามที่สร้างขึ้นวิเคราะห์ข้อมูลโดยวิธีการแจกแจงความถี่และหาค่าร้อยละ ผลการวิจัยพบว่า

1. นักกีฬาซอฟท์บอลชาย มีแรงจูงใจในการเล่นกีฬาซอฟท์บอล ระดับมากที่สุด 3 ด้าน ตามลำดับ คือ ความรักความถนัดและความสนใจ ด้านเกียรติยศชื่อเสียง และ ด้านรายได้และผลประโยชน์ มีแรงจูงใจในระดับมาก คือ ด้านสุขภาพอนามัย มีแรงจูงใจในระดับปานกลาง คือ ด้านโอกาสที่จะได้รับความก้าวหน้าในอนาคต
2. นักกีฬาซอฟท์บอลหญิง มีแรงจูงใจในการเล่นกีฬาซอฟท์บอล ระดับมากที่สุด 2 ด้าน ตามลำดับ คือ ด้านสุขภาพอนามัย และด้านความรักความถนัดและความสนใจ มีแรงจูงใจในระดับปาน

กลาง 3 ด้าน คือ ด้านโอกาสที่จะได้รับความก้าวหน้าในอนาคต ด้านเกียรติยศชื่อเสียง และด้านรายได้และผลประโยชน์

ไตรลักษณ์ คำนิล (2546: 65-66) ได้ทำการวิจัยเรื่อง แรงจูงใจของนักกีฬามวยสากลสมัครเล่นที่เข้าร่วมในการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทยครั้งที่ 30 การวิจัยครั้งนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อศึกษาแรงจูงใจในการเล่นกีฬามวยสากลสมัครเล่นและเพื่อเปรียบเทียบแรงจูงใจในการเล่นกีฬามวยสากลสมัครเล่นทั้ง 6 ด้าน ระหว่างนักกีฬามวยสากลสมัครเล่นมหาวิทยาลัยของรัฐบาลกับของเอกชน กลุ่มตัวอย่างเป็นนักกีฬามวยสากลสมัครเล่นที่เข้าร่วมการแข่งขันมหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย ครั้งที่ 30 จำนวน 150 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นและหาข้อมูลที่ได้มาวิเคราะห์โดยวิธีการแจกแจงความถี่ค่าร้อยละ และเปรียบเทียบแรงจูงใจทั้ง 6 ด้าน โดยใช้สถิติ ไค-สแควร์ (Chi-Square) และกำหนดความมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ผลการวิจัยพบว่า แรงจูงใจของนักกีฬามวยสมัครเล่นที่เข้าร่วมในการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย ครั้งที่ 30 ของนักกีฬามวยสากลสมัครเล่นมหาวิทยาลัยของรัฐบาล ด้านสุขภาพอนามัย มีแรงจูงใจอยู่ในระดับมากที่สุด ด้านรายได้และผลประโยชน์ ด้านความรักความถนัดและความสนใจ ด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง ด้านเกียรติยศชื่อเสียง และด้านความก้าวหน้าในอนาคต มีแรงจูงใจอยู่ในระดับมาก

แรงจูงใจของนักกีฬามวยสมัครเล่นที่เข้าร่วมในการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย ครั้งที่ 30 ของนักกีฬามวยสากลสมัครเล่นมหาวิทยาลัยของเอกชน ด้านสุขภาพอนามัย ด้านรายได้และผลประโยชน์ ด้านความรักความถนัดและความสนใจ ด้านเกียรติยศชื่อเสียง และด้านความก้าวหน้าในอนาคต มีแรงจูงใจอยู่ในระดับมาก แต่ด้านบุคคลที่เกี่ยวข้องมีแรงจูงใจอยู่ในระดับปานกลาง

3. เปรียบเทียบแรงจูงใจในการเล่นกีฬามวยสากลสมัครเล่นทั้ง 6 ด้าน ระหว่างนักกีฬามวยสากลสมัครเล่นมหาวิทยาลัยของรัฐบาลกับของเอกชน

3.1 แรงจูงใจในการเล่นกีฬามวยสากลสมัครเล่น ด้านสุขภาพอนามัย ระหว่างนักกีฬามวยสากลสมัครเล่นมหาวิทยาลัยของรัฐบาลกับของเอกชน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

3.2 แรงจูงใจในการเล่นกีฬามวยสากลสมัครเล่น ด้านรายได้และผลประโยชน์ ระหว่างนักกีฬามวยสากลสมัครเล่นมหาวิทยาลัยของรัฐบาลกับของเอกชน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

3.3 แรงจูงใจในการเล่นกีฬามวยสากลสมัครเล่น ด้านความรักความถนัดและความสนใจ ระหว่างนักกีฬามวยสากลสมัครเล่นมหาวิทยาลัยของรัฐบาลกับของเอกชน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

3.4 แรงจูงใจในการเล่นกีฬามวยสากลสมัครเล่น ด้านบุคคลที่เกี่ยวข้องระหว่างนักกีฬามวยสากลสมัครเล่นมหาวิทยาลัยของรัฐบาลกับของเอกชน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

3.5 แรงจูงใจในการเล่นกีฬามวยสากลสมัครเล่น ด้านเกียรติยศชื่อเสียง ระหว่างนักกีฬามวยสากลสมัครเล่นมหาวิทยาลัยของรัฐบาลกับของเอกชน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

3.6 แรงจูงใจในการเล่นกีฬาในวัยสาธกสมัครเล่น ด้านความก้าวหน้าในอนาคต ระหว่างนักกีฬาในวัยสาธกสมัครเล่นมหาวิทยาลัยของรัฐบาลกับของเอกชน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

สุริย์ พันธุ์รักษ์ (2541: บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัยเรื่อง แรงจูงใจในการเล่นกีฬาจักรยานเสือภูเขา การวิจัยครั้งนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อศึกษาแรงจูงใจในการเล่นกีฬาจักรยานเสือภูเขา ประชากรเป็นนักกีฬาจักรยานเสือภูเขาที่เข้าร่วมการแข่งขันกีฬาจักรยานเสือภูเขาที่จัดการแข่งขันขึ้นโดยสถาบันราชภัฏหมู่บ้านจอมบึง จังหวัดราชบุรี โดยความร่วมมือของสมาคมจักรยานเพื่อสุขภาพ และสมาคมจักรยานสมัครเล่นแห่งประเทศไทย ในพระบรมราชูปถัมภ์ ประจำปี พ.ศ. 2541 ซึ่งเป็นนักกีฬาระดับอายุไม่เกิน 18 ปี 165 คน ระดับอายุทั่วไป 238 คน รวมทั้งสิ้น 403 คน เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเป็นแบบสอบถาม ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นและนำข้อมูลที่ได้มาวิเคราะห์ โดยวิธีการแจกแจงความถี่ และหาค่าร้อยละ ผลการวิจัยพบว่า

1. นักกีฬาจักรยานเสือภูเขา ทั้งหมดมีแรงจูงใจเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก 6 ด้านตามลำดับ คือ ด้านความคิดเห็นเกี่ยวกับตนเอง ด้านสุขภาพอนามัย ด้านความรัก ความถนัดและความสนใจด้านรายได้และผลประโยชน์ ด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง และด้านเกียรติยศชื่อเสียง

2. นักกีฬาจักรยานเสือภูเขาในระดับอายุไม่เกิน 18 ปี มีแรงจูงใจเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก 6 ด้านตามลำดับ คือ ด้านความคิดเห็นเกี่ยวกับตนเอง ด้านความรักและความถนัดและความสนใจด้านสุขภาพอนามัย ด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง ด้านรายได้และผลประโยชน์ และด้านเกียรติยศชื่อเสียง

3. นักกีฬาจักรยานเสือภูเขาในระดับอายุทั่วไปมีแรงจูงใจเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก 6 ด้านตามลำดับ คือ ด้านความรัก ความถนัดและความสนใจ ด้านความคิดเห็นเกี่ยวกับตนเอง ด้านสุขภาพอนามัย ด้านรายได้และผลประโยชน์ ด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง และด้านเกียรติยศชื่อเสียง

ภานุพันธ์ คุ้มวงศ์ดี (2546: บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัยเรื่อง แรงจูงใจในการเล่นฟุตบอลของนักฟุตบอลรุ่นอายุไม่เกิน 12 ปี การวิจัยครั้งนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อศึกษาและเปรียบเทียบแรงจูงใจในการเล่นฟุตบอลของนักฟุตบอลรุ่นอายุไม่เกิน 12 ปี กลุ่มตัวอย่างที่ใช้เป็นนักฟุตบอลรุ่นอายุไม่เกิน 12 ปี ที่เข้าร่วมการแข่งขันกีฬานักเรียน สำนักพัฒนาการกีฬาและนันทนาการ กระทรวงท่องเที่ยว

และกีฬาประจำปี 2526 จำนวน 12 ทีม 216 คน โดยการสุ่มแบบหลายชั้นตอน เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเป็นแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นและเก็บข้อมูลที่ได้มาวิเคราะห์โดยวิธีหาค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน สถิติที และสถิติเอฟ ผลการศึกษาพบว่า

1. แรงจูงใจในการเล่นฟุตบอลของนักฟุตบอลรุ่นอายุไม่เกิน 12 ปี มีแรงจูงใจภายในมากกว่าภายนอก มีค่าเฉลี่ย เท่ากับ 2.78 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.22

2. แรงจูงใจในการเล่นฟุตบอลของนักฟุตบอลรุ่นอายุไม่เกิน 12 ปี ระหว่างตัวจริงกับตัวสำรอง ไม่แตกต่างกัน

3. แรงจูงใจในการเล่นฟุตบอลของนักฟุตบอลรุ่นอายุไม่เกิน 12 ปี ระหว่างทีมที่มีเป้าหมายในการแข่งขันต่างกัน มีแรงจูงใจไม่แตกต่างกัน แต่แรงจูงใจในด้านความเชี่ยวชาญแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .25

4. แรงจูงใจในการเล่นฟุตบอลของนักฟุตบอลรุ่นอายุไม่เกิน 12 ปี ระหว่างทีมที่มีจุดมุ่งหมายในการเล่นฟุตบอลต่างกัน มีแรงจูงใจไม่แตกต่างกัน แต่แรงจูงใจในด้านความเชี่ยวชาญแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ประยูทธ แก้วสุข. (2548: บทคัดย่อ) ได้ทำการศึกษาเรื่อง แรงจูงใจในการเลือกฝึกกีฬาตะกร้อของนักเรียนหญิงช่วงชั้นที่ 3 เขตพื้นที่การศึกษาเพชรบูรณ์ ปีการศึกษา 2547 การวิจัยครั้งนี้ มีจุดมุ่งหมายเพื่อทราบแรงจูงใจในการเลือกฝึกกีฬาตะกร้อของนักเรียนหญิงชั้นที่ 3 เขตพื้นที่การศึกษาเพชรบูรณ์ ปีการศึกษา 2547 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยเป็นนักเรียน ช่วงชั้นที่ 3 ที่เลือกฝึกกีฬาตะกร้อ จำนวน 234 คน ผลการศึกษาพบว่า

ด้านความรัก ความถนัด และความสนใจนักเรียนหญิงที่เลือกฝึกกีฬาตะกร้อมีแรงจูงใจอยู่ในระดับกลาง คิดเป็นร้อยละ 37.52 รองลงมาคือ ระดับน้อย ร้อยละ 20.98 ระดับมาก ร้อยละ 19.66 ระดับน้อยที่สุด ร้อยละ 14.79 และระดับมากที่สุด ร้อยละ 7.05

ด้านสุขภาพและอนามัยหญิงที่เลือกฝึกกีฬาตะกร้อมีแรงจูงใจอยู่ในระดับปานกลาง คิดเป็นร้อยละ 39.37 รองลงมาคือ ระดับมาก ร้อยละ 18.75 ระดับน้อย ร้อยละ 17.79 ระดับน้อยที่สุด ร้อยละ 14.58 และระดับมากที่สุด ร้อยละ 9.15

ด้านรายได้และผลประโยชน์ นักเรียนหญิงที่เลือกฝึกกีฬาตะกร้อมีแรงจูงใจอยู่ในระดับปานกลาง คิดเป็นร้อยละ 41.24 รองลงมา คือระดับมาก ร้อยละ 19.87 ระดับน้อย ร้อยละ 14.96 ระดับน้อยที่สุด ร้อยละ 13.35 และระดับมากที่สุด ร้อยละ 10.58

ด้านเกียรติยศชื่อเสียง นักเรียนหญิงที่เลือกฝึกกีฬาตะกร้อมีแรงจูงใจอยู่ในระดับปานกลางคิดเป็นร้อยละ 39.80 รองลงมา คือระดับปานกลาง ร้อยละ 21.12 ระดับน้อย ร้อยละ 15.14 ระดับน้อยที่สุด ร้อยละ 12.39 และระดับมากที่สุด ร้อยละ 11.54

ด้านโอกาสที่จะได้รับความก้าวหน้าในอนาคต นักเรียนหญิงที่เลือกฝึกกีฬาตะกร้อมีแรงจูงใจอยู่ในระดับมาก คิดเป็นร้อยละ 44.63 รองลงคือระดับน้อย ร้อยละ 15.08 ระดับปานกลาง ร้อยละ 13.98 ระดับน้อยที่สุด ร้อยละ 13.49 และระดับมากที่สุด ร้อยละ 12.82

เพ็ญพรรณ มุลมงคล (2548 : บทคัดย่อ) ได้วิจัยเกี่ยวกับเรื่อง แรงจูงใจในการเลือกเล่นกีฬา ยกน้ำหนักของนักกีฬาโรงเรียนกีฬา ปีการศึกษา 2547 โดยมีจุดมุ่งหมาย เพื่อทราบและเปรียบเทียบแรงจูงใจในการเลือกเล่นกีฬา ยกน้ำหนักของนักกีฬาโรงเรียนกีฬา กลุ่มตัวอย่างเป็นนักกีฬาเพศชายและเพศหญิงของโรงเรียนกีฬาที่เปิดสอนกีฬา ยกน้ำหนัก จำนวน 200 คน เป็นชาย 95 คน และหญิง 105 คน ได้มาโดย

วิธีการสุ่มอย่างง่าย เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเป็นแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นและนำข้อมูลที่ได้มาวิเคราะห์ ข้อมูลโดยการหาค่าความถี่ หาค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ผลการวิจัยพบว่า

1. นักกีฬาชายและนักกีฬาหญิง มีแรงจูงใจในการเลือกเล่นกีฬาน้ำหนัก อยู่ในระดับมากที่สุด 2 ด้านตามลำดับ คือ ด้านความรักและความถนัดและความสนใจ และด้านโอกาสที่ได้รับความก้าวหน้าในอนาคต นอกจากนี้เป็นแรงจูงใจอยู่ในระดับมาก 5 ด้านตามลำดับคือ ด้านเกียรติยศและชื่อเสียง ด้านความคิดเห็นเกี่ยวกับตนเอง ด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง ด้านรายได้และผลประโยชน์ และด้านสุขภาพและอนามัย

2. นักกีฬาชาย มีแรงจูงใจเฉลี่ยในการเลือกเล่นกีฬาน้ำหนัก อยู่ในระดับมากที่สุด 3 ด้านตามลำดับ คือ ด้านความรักและความถนัดและความสนใจ และด้านโอกาสที่ได้รับความก้าวหน้าในอนาคต ด้านความคิดเห็นเกี่ยวกับตนเองนอกจากนั้นเป็นแรงจูงใจอยู่ในระดับมาก 4 ด้านตามลำดับคือ ด้านเกียรติยศและชื่อเสียง ด้านสุขภาพและอนามัย ด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง ด้านรายได้และผลประโยชน์

3. นักกีฬาหญิง มีแรงจูงใจอยู่ในระดับมากเท่ากันทั้ง 7 ด้าน ตามลำดับคือ ด้านโอกาสที่ได้รับความก้าวหน้าในอนาคต ด้านความรักความถนัดและความสนใจ เกียรติยศและชื่อเสียงด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง ด้านสุขภาพและอนามัย ด้านความคิดเห็นเกี่ยวกับตนเอง ด้านรายได้และผลประโยชน์

4. เมื่อเปรียบเทียบนักกีฬาทั้งเพศชายและเพศหญิงพบว่า มีแรงจูงใจในการเลือกเล่นกีฬาน้ำหนักเมื่อพิจารณาโดยรวมพบว่าไม่แตกต่างกัน แต่เมื่อพิจารณาในแต่ละด้านพบว่า ด้านความรักความถนัดและความสนใจ ด้านความคิดเห็นเกี่ยวกับตนเอง แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ฟิรลท์ เกตุวัตตา (2549: บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัยเรื่อง แรงจูงใจในการเลือกเล่นกีฬาแฮนด์บอลของนักกีฬาในการแข่งขันกีฬาเยาวชนแห่งชาติ ครั้งที่ 22 การวิจัยครั้งนี้ มีจุดมุ่งหมายเพื่อศึกษาแรงจูงใจในการเลือกเล่นกีฬาแฮนด์บอลของนักกีฬา ในการแข่งขันกีฬาเยาวชนแห่งชาติ ครั้งที่ 22 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยเป็นนักกีฬาที่เข้าร่วมการแข่งขันกีฬาเยาวชนแห่งชาติ ครั้งที่ 22 จำนวน 196 คน เป็นนักกีฬาชาย 98 คน และนักกีฬาหญิง 98 คน เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเป็นแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น และนำข้อมูลที่ได้มาวิเคราะห์โดยวิธีการแจกแจงความถี่ หาค่าร้อยละ และหาค่าเฉลี่ย ผลการวิจัยพบว่า

1. นักกีฬาแฮนด์บอลมีแรงจูงใจในการเลือกเล่นกีฬาแฮนด์บอล ด้านสุขภาพอนามัยด้านเกียรติยศชื่อเสียง และด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง โดยรวมอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.32 ,3.90 และ 3.80 ตามลำดับ สำหรับด้านความรัก ความถนัด และความสนใจ และด้านความก้าวหน้าในอนาคต มีแรงจูงใจอยู่ในระดับปานกลาง มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.63 และ 3.41

2. นักกีฬาแฮนด์บอลชายมีแรงจูงใจในการเลือกเล่นกีฬาแฮนด์บอล ด้านสุขภาพอนามัยด้านเกียรติยศชื่อเสียง ด้านความรัก ความถนัด และความสนใจ ด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง และด้านความก้าวหน้าในอนาคต อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.40, 4.18, 3.83, 3.81 และ 3.67 ตามลำดับ

3. นักกีฬาแฮนด์บอลหญิงมีแรงจูงใจในการเลือกเล่นกีฬาแฮนด์บอล ด้านสุขภาพอนามัยและด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.24 และ 3.71 สำหรับด้านเกียรติยศชื่อเสียง ด้านความรัก ความถนัด และความสนใจ และด้านความก้าวหน้าในอนาคต มีแรงจูงใจอยู่ในระดับปานกลาง มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.63, 3.39 และ 3.19 ตามลำดับ

ณกร มีคำ (2549: บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัยเรื่องแรงจูงใจในการเลือกเล่นกีฬาว่ายน้ำรุ่นอายุไม่เกิน 16 ปี สังกัดสโมสรในกรุงเทพมหานคร ปี พ.ศ. 2549 การวิจัยครั้งนี้มีความมุ่งหมายเพื่อศึกษาแรงจูงใจในการเลือกเล่นกีฬาว่ายน้ำรุ่นอายุไม่เกิน 16 ปี สังกัดสโมสรในกรุงเทพมหานคร ปี พ.ศ. 2549 ตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ได้แก่ นักว่ายน้ำสังกัดสโมสรต่างๆ จำนวน 38 สโมสร ในเขตกรุงเทพมหานคร จำนวน 190 คน เป็นนักว่ายน้ำชาย 124 คน เป็นนักว่ายน้ำหญิง 66 คน จากวิธีการสุ่มแบบง่าย เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเป็นแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น และนำข้อมูลที่ได้มาวิเคราะห์โดยวิธีการแจกแจงความถี่ หาค่าร้อยละและหาค่าเฉลี่ย (\bar{x}) ผลการวิจัยพบว่า

1. นักว่ายน้ำรุ่นอายุไม่เกิน 16 ปี มีแรงจูงใจในการเลือกเล่นกีฬาว่ายน้ำ ด้านความรัก ความถนัด และความสนใจ ด้านความคิดเห็นเกี่ยวกับตนเองและบุคคลที่เกี่ยวข้อง ด้านสุขภาพ ด้านรายได้และผลประโยชน์ ด้านเกียรติยศชื่อเสียงและความก้าวหน้าในอนาคตคิดเป็นร้อยละ 72.3, 86.1, 90.2, 8.00 และ 82.2 ตามลำดับโดยมีแรงจูงใจอยู่ในระดับมาก

2. นักว่ายน้ำรุ่นอายุไม่เกิน 16 ปี เพศชาย มีแรงจูงใจในการเลือกเล่นกีฬาว่ายน้ำ ด้านความรัก ความถนัด และความสนใจ ด้านความคิดเห็นเกี่ยวกับตนเองและบุคคลที่เกี่ยวข้องด้านสุขภาพ ด้านรายได้และผลประโยชน์ ด้านเกียรติยศชื่อเสียง และความก้าวหน้าในอนาคต คิดเป็นร้อยละ 90.9, 89.1, 92.8, 84.8 และ 84.9 ตามลำดับ โดยมีแรงจูงใจอยู่ในระดับมาก

3. นักว่ายน้ำรุ่นอายุไม่เกิน 16 ปี เพศหญิง ด้านความรัก ความถนัด และความสนใจด้านความคิดเห็นเกี่ยวกับตนเองและบุคคลที่เกี่ยวข้อง ด้านสุขภาพ ด้านรายได้และผลประโยชน์ด้านเกียรติยศชื่อเสียง และความก้าวหน้าในอนาคต คิดเป็นร้อยละ 90.6, 80.9, 85.2, 71.2 และ 77.3 ตามลำดับ โดยมีแรงจูงใจอยู่ในระดับมาก

จิตรัตดา รัตนวิวัฒน์. (2550: บทคัดย่อ) ได้ทำการศึกษาเรื่อง แรงจูงใจในการเลือกเล่นกีฬามวยปล้ำ ของนักกีฬามวยปล้ำในประเทศไทย การวิจัยครั้งนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อศึกษา และเปรียบเทียบแรงจูงใจในการเลือกเล่นกีฬา ของนักกีฬามวยปล้ำในประเทศไทย กลุ่มตัวอย่างในการวิจัยครั้งนี้เป็นนักกีฬามวยปล้ำในประเทศไทย รวมทั้งสิ้น 242 คน ชายจำนวน 142 คน หญิงจำนวน 100 คน เลือกกลุ่มตัวอย่างโดย

วิธีสุ่มอย่างง่าย เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.91 แบบสอบถามดังกล่าวประกอบด้วยแรงด้านต่าง ๆ 4 ด้าน คือ (1) ด้านความรักความถนัดและความสนใจ (2) ด้านสุขภาพและพลานามัย (3) ด้านรายได้และผลประโยชน์ (4) ด้านเกียรติยศชื่อเสียงและความก้าวหน้า การวิเคราะห์ข้อมูลใช้ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ยส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ทดสอบค่าที (t-test) วิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียว (One-Way ANOVA) และทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่โดยวิธีของเชฟเฟ (Scheffe) ผลการศึกษาพบว่า

1. แรงจูงใจในภาพรวมของการเลือกเล่นกีฬามวยปล้ำ ของนักกีฬามวยปล้ำในประเทศไทย ด้านความรักความถนัดและความสนใจ ด้านสุขภาพและพลานามัย ด้านรายได้และผลประโยชน์ ด้านเกียรติยศชื่อเสียงและความก้าวหน้า มีแรงจูงใจอยู่ในระดับมาก

2. แรงจูงใจในการเลือกเล่นกีฬามวยปล้ำของนักกีฬามวยปล้ำในประเทศไทย แยกตามตัวแปรเพศและอายุ ปรากฏผลดังนี้

2.1 แยกตามเพศ พบว่า แรงจูงใจด้านความรักความถนัดและความสนใจ, ด้านสุขภาพและพลานามัย, ด้านรายได้และผลประโยชน์, และด้านเกียรติยศชื่อเสียงและความก้าวหน้า เพศชายมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.00, 4.22, 3.90 และ 4.05 ตามลำดับ และเพศหญิงมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.81, 4.19, 3.80 และ 3.99 ตามลำดับ

2.2 แยกตามระดับอายุ พบว่า แรงจูงใจด้านความรักความถนัดและความสนใจ, ด้านสุขภาพและพลานามัย, ด้านรายได้และผลประโยชน์, และด้านเกียรติยศชื่อเสียงและความก้าวหน้าอายุต่ำกว่า 12 ปี ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.90, 3.89, และ 4.06 ตามลำดับ และอายุ 12-18 ปี มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.91, 4.20, 3.86 และ 4.02 ตามลำดับ และอายุสูงกว่า 18 ปีขึ้นไป มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.96, 4.20, 3.83 และ 4.01 ตามลำดับ

3. เปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยของแรงจูงใจในภาพรวมของการเลือกเล่นกีฬามวยปล้ำของนักกีฬามวยปล้ำในประเทศไทย

3.1 เปรียบเทียบระหว่างเพศ นักกีฬามวยปล้ำที่มีเพศต่างกันมีแรงจูงใจในการเลือกเล่นกีฬามวยปล้ำไม่แตกต่างกัน แต่เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า นักกีฬาที่มีเพศต่างกัน มีแรงจูงใจในการเลือกเล่นกีฬามวยปล้ำ ด้านความรัก ความถนัดและความสนใจแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

3.2 เปรียบเทียบระหว่างอายุ นักกีฬามวยปล้ำที่มีระดับอายุต่างกัน มีแรงจูงใจในการเลือกเล่นกีฬามวยปล้ำไม่แตกต่างกัน

อังคณา บุญเสมอ (2550: บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัยเรื่อง แรงจูงใจในการเลือกเล่นฟุตบอลของนักกีฬาหญิง ในการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัย แห่งประเทศไทย ครั้งที่ 34 การวิจัยครั้งนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อศึกษาแรงจูงใจในการเลือกเล่นฟุตบอลของนักกีฬาหญิงในการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัย แห่งประเทศไทย ครั้งที่ 34 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย เป็นนักกีฬาฟุตบอลหญิงที่เข้าร่วมการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัย แห่งประเทศไทย ครั้งที่ 34 จำนวน 198 คน เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเป็นแบบสอบถามที่ผู้วิจัย

สร้างขึ้น มีค่าความเชื่อมั่น .94 นำข้อมูลที่ได้มาวิเคราะห์ โดยการแจกแจงความถี่และค่าร้อยละ ผลการวิจัยพบว่า

1. แรงจูงใจในการเลือกเล่นกีฬาฟุตบอลของนักกีฬาหญิงในการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย ครั้งที่ 34 ด้านความรักความถนัด และความสนใจ ด้านความคิดเห็นเกี่ยวกับตนเอง ด้านสุขภาพอนามัย ด้านรายได้และผลประโยชน์ ด้านเกียรติยศชื่อเสียง และด้านโอกาสที่จะได้รับความก้าวหน้าในอนาคต โดยรวมอยู่ในระดับดีมาก คิดเป็นร้อยละ 39.62, 47.35, 41.41 48.42, 47.51, 39.98 และ 36.87 ตามลำดับ

2. แรงจูงใจในการเลือกเล่นกีฬาฟุตบอลของนักกีฬาหญิงในการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย ครั้งที่ 34 ที่มีช่วงประสบการณ์ในการเลือกเล่นกีฬาฟุตบอล ต่ำกว่า 5 ปี ด้านความรักความถนัด และความสนใจ ด้านความคิดเห็นเกี่ยวกับตนเอง ด้านบุคคลที่เกี่ยวข้องและด้านสุขภาพอนามัย อยู่ในระดับมาก คิดเป็นร้อยละ 41.13, 47.74, 39.01 และ 50.83 ตามลำดับ และด้านรายได้และผลประโยชน์ ด้านเกียรติยศชื่อเสียง และด้านโอกาสที่จะได้รับความก้าวหน้าในอนาคต อยู่ในระดับปานกลาง คิดเป็นร้อยละ 40.43, 39.01 และ 38.15 ตามลำดับ

3. แรงจูงใจในการเลือกเล่นกีฬาฟุตบอลของนักกีฬาหญิงในการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย ครั้งที่ 34 ที่มีช่วงประสบการณ์ในการเลือกเล่นกีฬาฟุตบอล ตั้งแต่ 5 ปีขึ้นไปด้านความถนัด และความสนใจ และด้านสุขภาพอนามัย อยู่ในระดับมากที่สุดคิดเป็นร้อยละ 44.34 และ 45.51 ตามลำดับ และด้านความคิดเห็นเกี่ยวกับตนเอง ด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง ด้านรายได้และผลประโยชน์ ด้านเกียรติยศชื่อเสียง และด้านโอกาสที่จะได้รับความก้าวหน้าในอนาคต อยู่ในระดับมาก คิดเป็นร้อยละ 47.00, 43.59, 47.31, 41.34 และ 40.25 ตามลำดับ

ชาญยุทธ รัตนมงคล (2552: บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัยเรื่อง แรงจูงใจในการเลือกเล่นกีฬาบาสเกตบอลของนักกีฬาบาสเกตบอลในการแข่งขันกีฬาแห่งชาติ ครั้งที่ 37 การวิจัยครั้งนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อศึกษาและเปรียบเทียบแรงจูงใจในการเลือกเล่นกีฬาบาสเกตบอลของนักกีฬาบาสเกตบอลในการแข่งขันกีฬาแห่งชาติ ครั้งที่ 37 กลุ่มตัวอย่างในการวิจัยในครั้งนี้เป็นนักกีฬาบาสเกตบอลที่เข้าร่วมการแข่งขันกีฬาแห่งชาติ ครั้งที่ 37 รวมทั้งสิ้นจำนวน 200 คน เป็นชายจำนวน 100 คน เป็นหญิงจำนวน 100 คน เลือกกลุ่มตัวอย่างโดยวิธีสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling) เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นมีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .95 วิเคราะห์ข้อมูลโดยหา ค่าเฉลี่ย ค่าร้อยละ ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน โดยใช้สถิติการทดสอบค่าที และการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียว

ผลการศึกษาพบว่า

1. แรงจูงใจโดยรวม ของการเลือกเล่นกีฬาบาสเกตบอลของนักกีฬาบาสเกตบอลในการแข่งขันกีฬาแห่งชาติ ครั้งที่ 37 ด้านความรัก ความสนใจ และความถนัด ด้านความคิดเห็นเกี่ยวกับตนเองและบุ

คลที่เกี่ยวข้อ ด้านรายได้และผลประโยชน์ที่ได้รับ ด้านเกียรติยศชื่อเสียงมีแรงจูงใจอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.00 (S.D. = 0.49)

2. เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของแรงจูงใจในการเลือกเล่นกีฬาบาสเกตบอลของนักกีฬาบาสเกตบอลในการแข่งขันกีฬาแห่งชาติ ครั้งที่ 37

2.1 เปรียบเทียบระหว่างเพศ นักกีฬาบาสเกตบอลที่มีเพศต่างกัน มีแรงจูงใจในการเลือกเล่นกีฬาบาสเกตบอลไม่แตกต่างกัน แต่เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า นักกีฬาที่มีเพศต่างกันมีแรงจูงใจในการเลือกเล่นกีฬาบาสเกตบอล ด้านความรัก ความสนใจ และความถนัด แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

2.2 เมื่อเปรียบเทียบระหว่างตัวแทนภาค นักกีฬาบาสเกตบอลตัวแทนแต่ละภาค มีแรงจูงใจในการเลือกเล่นกีฬาบาสเกตบอล ไม่แตกต่างกัน

จากการศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องทำให้ผู้วิจัยทราบถึงแรงจูงใจในการเลือกเล่นกีฬาในแต่ละชนิด แรงจูงใจเป็นสิ่งสำคัญในการฝึกนักกีฬาให้ประสบความสำเร็จ ซึ่งสิ่งที่เป็นแรงจูงใจมีความแตกต่างกันในหลายๆ ด้าน และจุดประสงค์ที่ต้องการจากการเล่นกีฬาในแต่ละชนิดก็มีความแตกต่างกันไป แรงจูงใจสามารถช่วยให้บุคคลได้รับการพัฒนา และเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมไปในทิศทางที่พึงประสงค์ สามารถเข้าใจตนเอง ปรับปรุงตนเอง ตระหนักและยอมรับความสามารถที่มีอยู่ของตนเอง การกระตุ้นจากครอบครัว การได้รับการสนับสนุนจากสังคม จะมีส่วนทำให้เกิดแรงจูงใจในการเข้าร่วมกิจกรรมการเล่นกีฬานั้นๆ

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยดำเนินการตามขั้นตอนดังนี้

1. การกำหนดประชากรและเลือกกลุ่มตัวอย่าง
2. การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
3. การเก็บรวบรวมข้อมูล
4. การจัดกระทำและการวิเคราะห์ข้อมูล

การกำหนดประชากรและการเลือกกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยในครั้งนี้ คือ นักกีฬาบาสเกตบอลของจังหวัดที่เข้าร่วมการแข่งขันกีฬาแห่งชาติ ครั้งที่ 40 โดยผ่านการแข่งขันคัดเลือกในระดับภาค จำนวน 5 ภาค จำนวน 240 คน โดยแบ่งเป็นชาย จำนวน 120 คน หญิง จำนวน 120 คน

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยในครั้งนี้ คือ นักกีฬาบาสเกตบอล ที่เข้าร่วมการแข่งขันกีฬาแห่งชาติ โดยผ่านการแข่งขันคัดเลือก จำนวน 200 คน เป็นชาย จำนวน 100 คน เป็นหญิง จำนวน 100 คน จากการประมาณขนาดของกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ตารางสำเร็จรูปของเครจซี่ และมอร์แกน (Krejcie and Morgan, 1970: 608) ที่ประชากรจำนวน 240 คน ได้กลุ่มตัวอย่างจำนวน 148 คน แต่ในงานวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยใช้กลุ่มตัวอย่างจำนวน 200 คน เป็นชาย 100 คน เป็นหญิง 100 คน ได้มาโดยการสุ่มกลุ่มตัวอย่างแบบแบ่งชั้น (Stratified Random Sampling) ดังตาราง

ตาราง 1 แสดงจำนวนประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย

ลำดับ ที่	จังหวัด	เพศชาย		เพศหญิง	
		ประชากร	กลุ่มตัวอย่าง	ประชากร	กลุ่มตัวอย่าง
1.	กรุงเทพมหานคร	12	10	12	10
2.	ขอนแก่น	12	10	12	10
3.	ตาก	12	10	12	10
4.	นครราชสีมา	12	10	12	10
5.	นครนายก	12	10	-	-
6.	ยะลา	12	10	-	-
7.	สงขลา	12	10	-	-
8.	กาญจนบุรี	12	10	-	-
9.	สุโขทัย	12	10	-	-
10.	ปทุมธานี	12	10	-	-
11.	นครปฐม	-	-	12	10
12.	นนทบุรี	-	-	12	10
13.	อ่างทอง	-	-	12	10
14.	สุราษฎร์ธานี	-	-	12	10
15.	กระบี่	-	-	12	10
16.	พิจิตร	-	-	12	10
	รวม	120	100	120	100

การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับแรงจูงใจในการเล่นกีฬาของนักกีฬาบาสเกตบอล ในการแข่งขันกีฬาแห่งชาติ ครั้งที่ 40 ขอนแก่นเกมส์ ผู้วิจัยสร้างขึ้นโดยการศึกษาจากงานวิจัยปรึกษาผู้เชี่ยวชาญ และเอกสารตำรา โดยมีขั้นตอนในการสร้างเครื่องมือดังนี้

ขั้นตอนในการสร้างเครื่องมือ

1. ศึกษา ค้นคว้าเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องเพื่อรวบรวมข้อมูลและรายละเอียดต่างๆ เพื่อเป็นแนวทางในการสร้างเครื่องมือ

2. นำข้อมูลมาสร้างแบบสอบถาม โดยแยกลักษณะแรงจูงใจออกเป็น 2 ด้าน คือ
 - 2.1 แรงจูงใจภายใน
 - 2.2 แรงจูงใจภายนอก
3. นำแบบสอบถามที่สร้างเสร็จเรียบร้อยแล้ว ไปให้คณะกรรมการควบคุมปริญญาโทพิจารณา ตรวจสอบเพื่อแก้ไขปรับปรุง
4. นำแบบสอบถามที่แก้ไขแล้วไปให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเพื่อหาค่าความเที่ยงตรงตามโครงสร้างและเนื้อหา
5. นำแบบสอบถามที่ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบและแก้ไขมาปรับปรุงแล้วให้คณะกรรมการควบคุมปริญญาโทพิจารณา
6. นำแบบสอบถามที่แก้ไขปรับปรุงแล้วไปทดลองใช้ (Try Out) กับนักกีฬาบาสเกตบอลจำนวน 30 คน ซึ่งเป็นนักกีฬาบาสเกตบอลที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง เพื่อหาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) ของแบบสอบถาม โดยหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (Alpha Coefficient) ตามวิธีของครอนบาค ได้ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .96
7. นำแบบสอบถามไปใช้เก็บรวบรวมข้อมูลกับกลุ่มตัวอย่าง

ลักษณะของแบบสอบถามแบ่งออกเป็น 3 ตอน ดังนี้

- ตอนที่ 1 ข้อมูลส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถาม เป็นแบบตรวจคำตอบ (Checklist)
- ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับแรงจูงใจในการเล่นกีฬาบาสเกตบอลของนักกีฬาบาสเกตบอลที่เข้าร่วมการแข่งขันกีฬาแห่งชาติ ครั้งที่ 40 เป็นแบบสอบถามมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) แบ่งเป็น 2 ด้าน คือ

แรงจูงใจภายใน (Intrinsic Motivation)

แรงจูงใจภายนอก (Extrinsic Motivation)

ลักษณะของแบบสอบถามเป็นมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ คือมากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย และ น้อยที่สุด

- 5 คะแนน หมายถึง มากที่สุด
- 4 คะแนน หมายถึง มาก
- 3 คะแนน หมายถึง ปานกลาง
- 2 คะแนน หมายถึง น้อย
- 1 คะแนน หมายถึง น้อยที่สุด

สำหรับเกณฑ์ที่ใช้ในการพิจารณาระดับของแรงจูงใจ (วิเชียร เกตุสิงห์. 2538: 9) ผู้วิจัยใช้เกณฑ์ในการพิจารณาดังนี้

- 4.20- 5.00 หมายถึง ได้รับแรงจูงใจจากคำถามนั้นมากที่สุด
- 3.40- 4.19 หมายถึง ได้รับแรงจูงใจจากคำถามนั้นมาก
- 2.60- 3.39 หมายถึง ได้รับแรงจูงใจจากคำถามนั้นปานกลาง
- 1.80- 2.59 หมายถึง ได้รับแรงจูงใจจากคำถามนั้นน้อย
- 1.00 - 1.79 หมายถึง ได้รับแรงจูงใจจากคำถามนั้นน้อยที่สุด

ตอนที่ 3 แบบสอบถามปลายเปิดด้านความคิดเห็นหรือแรงจูงใจอื่นๆ (Open Ended)

3. การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยได้ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลแบบสอบถามตามขั้นตอน ดังนี้

1. ติดต่อขอหนังสือจากบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อขออนุญาตและขอความร่วมมือไปยังผู้เชี่ยวชาญ
2. ติดต่อขอหนังสือจากบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ถึงผู้จัดการทีมแต่ละทีมเพื่อขอความร่วมมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล
3. นำแบบสอบถามไปให้กลุ่มตัวอย่างด้วยตัวเอง และนัดวันเวลาที่จะได้รับแบบสอบถาม
4. ดำเนินการเก็บรวบรวมแบบสอบถามด้วยตนเอง
5. นำแบบสอบถามที่ได้รับคืนมาตรวจความถูกต้อง แล้วนำไปดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูล

4. การจัดกระทำข้อมูลและการวิเคราะห์ข้อมูล

เมื่อได้ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลเป็นที่เรียบร้อยแล้ว ผู้วิจัยได้รับข้อมูลมาตรวจสอบความสมบูรณ์ จากนั้นนำมาวิเคราะห์หาค่าสถิติตามลักษณะที่ต้องการศึกษา ดังนี้

1. นำผลที่ได้จากแบบสอบถามข้อมูลส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถามวิเคราะห์โดยหาค่าความถี่ ค่าร้อยละ แล้วนำเสนอในรูปแบบตารางประกอบความเรียง
2. นำผลที่ได้จากแบบสอบถามแรงจูงใจในการเล่นกีฬาบาสเกตบอลของนักกีฬาบาสเกตบอลในการแข่งขันกีฬาแห่งชาติ ทั้ง แรงจูงใจภายในและแรงจูงใจภายนอก มาหาค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) นำเสนอในรูปแบบตารางประกอบความเรียง
3. นำข้อมูลในตอนที่ 3 ซึ่งเป็นแบบสอบถามข้อเสนอแนะอื่น ๆ และความคิดเห็นมาวิเคราะห์คำตอบจากแบบสอบถามปลายเปิด โดยการสังเคราะห์จัดหมวดหมู่ และลำดับของคำตอบตัดข้อมูลที่มี

ความซับซ้อนออก เรียบเรียงภาษาให้ถูกต้อง แต่งความหมายเดิม นำมาสรุปเป็นรายด้านและนำเสนอใน
รูปแบบความเรียง

บทที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลครั้งนี้ ผู้วิจัยได้กำหนดสัญลักษณ์ต่างๆ แทนความหมายดังต่อไปนี้

n	แทน	จำนวนกลุ่มตัวอย่าง
%	แทน	ร้อยละ
\bar{x}	แทน	ค่าเฉลี่ยของประชากร
S.D	แทน	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของประชากร
f	แทน	จำนวนความถี่
p	แทน	ความน่าจะเป็น (Probability)
*	แทน	นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

การวิเคราะห์ข้อมูล

- นำผลที่ได้จากแบบสอบถามข้อมูลส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถามวิเคราะห์โดยหาค่าความถี่ หาค่า ร้อยละ แล้วนำเสนอในรูปแบบตารางประกอบความเรียง
- นำผลที่ได้จากแบบสอบถามแรงจูงใจในการเล่นกีฬาบาสเกตบอลของนักกีฬาบาสเกตบอลในการแข่งขันกีฬาแห่งชาติ ทั้งแรงจูงใจภายในและแรงจูงใจภายนอก มาหาค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) นำเสนอในรูปแบบตารางประกอบความเรียง
- นำข้อมูลในตอนที่ 3 ซึ่งเป็นแบบสอบถามข้อเสนอแนะอื่น ๆ และความคิดเห็นมาวิเคราะห์คำตอบจากแบบสอบถามปลายเปิด โดยการสังเคราะห์จัดหมวดหมู่ และลำดับของคำตอบตัดข้อมูลที่มีความซ้ำซ้อนออก เรียบเรียงภาษาให้ถูกต้อง แต่งความหมายเดิม นำมาสรุปเป็นรายด้านและนำเสนอในรูปแบบความเรียง

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตาราง 2 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

(n=200)

รายการ	จำนวนความถี่	ค่าร้อยละ
	f	%
เพศชาย	100	50
เพศหญิง	100	50
รวม	200	100

จากตาราง 2 แสดงว่าผู้ตอบแบบสอบถามเป็นนักกีฬาบาสเกตบอลชาย 100 คน คิดเป็น ร้อยละ 50.0 ตาราง 3 แรงจูงใจในการเล่นกีฬาบาสเกตบอลของนักกีฬาบาสเกตบอลที่เข้าร่วมการแข่งขันกีฬาแห่งชาติ ครั้งที่ 40

(n=200)

แรงจูงใจ	\bar{x}	S.D	ระดับ
ภายใน	4.21	.42	มากที่สุด
ภายนอก	3.67	.64	มาก
รวม	3.94	.53	มาก

จากตาราง 3 แสดงว่า แรงจูงใจในการเล่นกีฬาบาสเกตบอลของนักกีฬาบาสเกตบอลชายที่เข้าร่วมการแข่งขันกีฬาแห่งชาติ ครั้งที่ 40 โดยมีแรงจูงใจโดยรวมอยู่ในระดับ มาก มีค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 3.94 และ .53 ตามลำดับ

พบว่า แรงจูงใจในการเล่นกีฬาบาสเกตบอลของนักกีฬาบาสเกตบอลชายที่เข้าร่วมการแข่งขันกีฬาแห่งชาติ ครั้งที่ 40 ด้านแรงจูงใจภายใน โดยรวมอยู่ในระดับ มากที่สุด มีค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 4.21 และ .42 ตามลำดับ ด้านแรงจูงใจภายนอกโดยรวมอยู่ในระดับ มาก มีค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 3.67 และ .64 ตามลำดับ

ตาราง 4 แรงจูงใจภายใน ในการเล่นกีฬาบาสเกตบอลของนักกีฬาบาสเกตบอลที่เข้าร่วมการแข่งขันกีฬา
แห่งชาติ ครั้งที่ 40

(n=200)

แรงจูงใจภายใน	\bar{x}	S.D	ระดับ
1 ข้าพเจ้าเล่นกีฬาบาสเกตบอลเพราะชอบความ สนุกสนาน	4.54	.59	มากที่สุด
2 ข้าพเจ้าเล่นกีฬาบาสเกตบอลเพราะชอบความ ตื่นเต้นในการแข่งขันกีฬาบาสเกตบอล	4.33	.64	มากที่สุด
3 ข้าพเจ้าเล่นกีฬาบาสเกตบอลเพราะมีความรู้สึกดี ที่ ได้เล่นกีฬาบาสเกตบอล	4.41	.60	มากที่สุด
4 ข้าพเจ้าเล่นกีฬาบาสเกตบอลเพราะชอบความท้า ทายในการแข่งขันกีฬาบาสเกตบอล	4.27	.73	มากที่สุด
5 ข้าพเจ้าเล่นกีฬาบาสเกตบอลเพราะคิดว่าเป็นกีฬา ที่ข้าพเจ้าชอบมากที่สุด	4.37	.70	มากที่สุด
6 ข้าพเจ้าเล่นกีฬาบาสเกตบอลเพราะต้องการที่จะ เรียนรู้ทักษะใหม่ๆของกีฬาบาสเกตบอล	4.27	.68	มากที่สุด
7 ข้าพเจ้าเล่นกีฬาบาสเกตบอลเพื่อต้องการลด ความเครียด	4.06	.81	มาก
8 ข้าพเจ้าเล่นกีฬาบาสเกตบอลเพราะอยากทดสอบ ความสามารถทางกีฬากับนักกีฬาคนอื่นๆ	3.94	.86	มาก
9 ข้าพเจ้าเล่นกีฬาบาสเกตบอลเพราะได้ออกกำลัง กาย	4.39	.69	มากที่สุด
10 ข้าพเจ้ารู้สึกว่าตนเองมีความสามารถด้านนี้	4.02	.80	มาก
11 ข้าพเจ้าเล่นกีฬาบาสเกตบอลเพราะชอบรูปแบบ การฝึกซ้อมที่หลากหลาย	4	.69	มาก
12 ข้าพเจ้าเล่นกีฬาบาสเกตบอลเพราะต้องการพัฒนา ทักษะบาสเกตบอลให้ดีขึ้น	4.3	.62	มากที่สุด
13 ข้าพเจ้าเล่นกีฬาบาสเกตบอลเพราะต้องการมี สมรรถภาพทางกายที่ดี	4.28	.67	มากที่สุด

ตาราง 4 (ต่อ)

14	ข้าพเจ้าเล่นกีฬาบาสเกตบอลเพราะต้องการสร้างชื่อเสียงให้แก่จังหวัด	3.91	.87	มาก
15	ข้าพเจ้าเล่นกีฬาบาสเกตบอลเพราะมีความถนัดในกีฬาบาสเกตบอลมากที่สุด	4.31	.75	มากที่สุด
	รวม	4.21	.42	มากที่สุด

จากตาราง 4 แสดงว่า แรงจูงใจในการเล่นกีฬาบาสเกตบอลของนักกีฬาบาสเกตบอลที่เข้าร่วมการแข่งขันกีฬาแห่งชาติ ครั้งที่ 40 โดยรวมมีแรงจูงใจภายในอยู่ในระดับ มากที่สุด มีค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 4.21 และ .42 ตามลำดับ

เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่าค่าเฉลี่ยสูงสุดของแรงจูงใจ 3 อันดับแรกคือ

1. ข้าพเจ้าเล่นกีฬาบาสเกตบอลเพราะชอบความสนุกสนาน มีแรงจูงใจอยู่ในระดับ มากที่สุด ($\bar{x} = 4.54$, S.D = .59)
2. ข้าพเจ้าเล่นกีฬาบาสเกตบอลเพราะมีความรู้สึกดี ที่ได้เล่นกีฬาบาสเกตบอล มีแรงจูงใจอยู่ในระดับ มากที่สุด ($\bar{x} = 4.41$, S.D = .60)
3. ข้าพเจ้าเล่นกีฬาบาสเกตบอลเพราะได้ออกกำลังกาย มีแรงจูงใจอยู่ในระดับ มากที่สุด ($\bar{x} = 4.39$, S.D = .69)

ตาราง 5 แรงจูงใจภายนอก ในการเล่นกีฬาบาสเกตบอลของนักกีฬาบาสเกตบอลที่เข้าร่วมการแข่งขันกีฬา
แห่งชาติ ครั้งที่ 40

n=200

แรงจูงใจภายนอก	\bar{x}	S.D	ระดับ
1 ข้าพเจ้าเล่นบาสเกตบอลเพราะต้องการชื่อเสียงและ เกียรติยศ	3.46	.96	มาก
2 ข้าพเจ้าเล่นกีฬาบาสเกตบอลเพราะต้องการเงิน รางวัลจากการแข่งขัน	3.27	.96	ปานกลาง
3 ข้าพเจ้าเล่นกีฬา บาสเกตบอลเพราะมีโอกาสได้ ท่องเที่ยวตามสถานที่ต่างๆ	3.94	.81	มาก
4 ข้าพเจ้าเล่นกีฬาบาสเกตบอลเพราะมีโอกาสเป็น นักกีฬาทีมชาติ	3.58	1.05	มาก
5 ข้าพเจ้าเล่นกีฬาบาสเกตบอลเพราะมีโอกาสได้ เลือกงานที่ตัวเองต้องการ	3.47	1.05	มาก
6 ข้าพเจ้าเล่นกีฬาบาสเกตบอลเพราะผู้ปกครองหรือ คนที่มีความสำคัญต่อข้าพเจ้าต้องการให้ข้าพเจ้า เป็นนักบาสเกตบอล	3.45	1.04	มาก
7 ข้าพเจ้าเล่นกีฬาบาสเกตบอลเพราะต้องการที่จะได้ พบและรู้จักเพื่อนใหม่	4.11	.77	มาก
8 ข้าพเจ้าเล่นกีฬาบาสเกตบอลเพราะมีโอกาสที่ ข้าพเจ้าจะชนะเลิศในกีฬาแห่งชาติ	3.68	1.00	มาก
9 ข้าพเจ้าเล่นกีฬาบาสเกตบอลเพราะชื่นชอบหรือ ประทับใจในความสามารถของผู้ฝึกสอน	3.88	.81	มาก
10 ต้องการข้าพเจ้าเล่นกีฬาบาสเกตบอลเพราะเป็น ส่วนหนึ่งของทีม	3.06	.72	ปานกลาง
11 ข้าพเจ้าเล่นกีฬาบาสเกตบอลเพราะต้องการเป็นผู้ ฝึกสอนในอนาคต	3.51	1.04	มาก

ตาราง 5 (ต่อ)

12	ข้าพเจ้าเล่นกีฬาบาสเกตบอลเพราะต้องการประสบ ความสำเร็จเหมือนกับนักกีฬาระดับชาติ	3.73	.97	มาก
13	ข้าพเจ้าเล่นกีฬาบาสเกตบอลเพราะมีโอกาสที่จะ ศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้น	3.78	.94	มาก
14	ข้าพเจ้าเล่นกีฬาบาสเกตบอลเพราะต้องการพัฒนา ตนเองให้เป็นผู้เชี่ยวชาญทางด้านบาสเกตบอล	3.79	.87	มาก
15	ข้าพเจ้าเล่นกีฬาบาสเกตบอลเพราะต้องการมี โอกาสเข้าร่วมการแข่งขันในระดับนานาชาติ	3.62	1.03	มาก
	รวม	3.67	.64	มาก

จากตาราง 4 แสดงว่า แรงจูงใจในการเล่นกีฬาบาสเกตบอลของนักกีฬาบาสเกตบอลที่เข้าร่วมการแข่งขันกีฬาแห่งชาติ ครั้งที่ 40 โดยรวมมีแรงจูงใจภายในอยู่ในระดับ มากที่สุด มีค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 3.67 และ .64 ตามลำดับ

เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่าค่าเฉลี่ยสูงสุดของแรงจูงใจ 3 อันดับแรกคือ

1. ข้าพเจ้าเล่นกีฬาบาสเกตบอลเพราะต้องการที่จะได้พบและรู้จักเพื่อนใหม่ มีแรงจูงใจอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 4.11$, S.D = .77)
2. ข้าพเจ้าเล่นกีฬา บาสเกตบอลเพราะมีโอกาสได้ท่องเที่ยวตามสถานที่ต่างๆ มีแรงจูงใจอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 3.94$, S.D = .81)
3. ข้าพเจ้าเล่นกีฬาบาสเกตบอลเพราะชื่นชอบหรือประทับใจในความสามารถของผู้ฝึกสอน มีแรงจูงใจอยู่ในระดับ มาก ($\bar{x} = 3.88$, S.D = .81)

ตาราง 6 คะแนนเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน แรงจูงใจในการเล่นกีฬาบาสเกตบอลของนักกีฬาบาสเกตบอลชายที่เข้าร่วมการแข่งขันกีฬาแห่งชาติ ครั้งที่ 40 ทางด้านแรงจูงใจภายใน จำแนกตาม เพศ

แรงจูงใจภายใน	ชาย		ระดับ	หญิง		ระดับ
	\bar{x}	S.D		\bar{x}	S.D	
1 ข้าพเจ้าเล่นกีฬาบาสเกตบอลเพราะ ชอบความสนุกสนาน	4.62	.53	มากที่สุด	4.55	.64	มากที่สุด
2 ข้าพเจ้าเล่นกีฬาบาสเกตบอลเพราะ ชอบความตื่นเต้นในการแข่งขันกีฬา บาสเกตบอล	4.46	.56	มากที่สุด	4.20	.70	มากที่สุด
3 ข้าพเจ้าเล่นกีฬาบาสเกตบอลเพราะมี ความรู้สึที่ดี ที่ได้เล่นกีฬาบาสเกตบอล	4.48	.54	มากที่สุด	4.34	.66	มากที่สุด
4 ข้าพเจ้าเล่นกีฬาบาสเกตบอลเพราะ ชอบความท้าทายในการแข่งขันกีฬา บาสเกตบอล	4.41	.65	มากที่สุด	4.12	.77	มาก
5 ข้าพเจ้าเล่นกีฬาบาสเกตบอลเพราะคิด ว่าเป็นกีฬาที่ข้าพเจ้าชอบมากที่สุด	4.44	.64	มากที่สุด	4.30	.75	มากที่สุด
6 ข้าพเจ้าเล่นกีฬาบาสเกตบอลเพราะ ต้องการที่จะเรียนรู้ทักษะใหม่ๆของกีฬา บาสเกตบอล	4.34	.64	มากที่สุด	4.19	.71	มาก
7 ข้าพเจ้าเล่นกีฬาบาสเกตบอลเพื่อ ต้องการลดความเครียด	4.26	.73	มากที่สุด	3.85	.83	มาก
8 ข้าพเจ้าเล่นกีฬาบาสเกตบอลเพราะ อยากทดสอบความสามารถทางกีฬา กับนักกีฬาคนอื่นๆ	4.11	.76	มาก	3.76	.91	มาก
9 ข้าพเจ้าเล่นกีฬาบาสเกตบอลเพราะได้ ออกกำลังกาย	4.47	.70	มากที่สุด	4.30	.66	มากที่สุด
10 ข้าพเจ้ารู้สึกว่าตนเองมีความสามารถ ด้านนี้	4.01	.77	มาก	4.03	.77	มาก

ตาราง 6 (ต่อ)

11	ข้าพเจ้าเล่นกีฬาบาสเกตบอลเพราะ ชอบรูปแบบการฝึกซ้อมที่หลากหลาย	4.07	.67	มาก	3.93	.70	มาก
12	ข้าพเจ้าเล่นกีฬาบาสเกตบอลเพราะ ต้องการพัฒนาทักษะบาสเกตบอลให้ดีขึ้น	4.35	.61	มากที่สุด	4.24	.64	มากที่สุด
13	ข้าพเจ้าเล่นกีฬาบาสเกตบอลเพราะ ต้องการมีสมรรถภาพทางกายที่ดี	4.30	.69	มากที่สุด	4.26	.65	มากที่สุด
14	ข้าพเจ้าเล่นกีฬาบาสเกตบอลเพราะ ต้องการสร้างชื่อเสียงให้แก่จังหวัด	3.86	.93	มาก	3.95	.81	มาก
15	ข้าพเจ้าเล่นกีฬาบาสเกตบอลเพราะมี ความถนัดในกีฬาบาสเกตบอลมากที่สุด	4.09	.81	มาก	4.17	.70	มาก
	รวม	4.28	.37	มากที่สุด	4.13	.45	มาก

จากตาราง 6 แสดงว่า คะแนนเฉลี่ยแรงจูงใจในการเล่นกีฬาบาสเกตบอลของนักกีฬาบาสเกตบอลชายที่เข้าร่วมการแข่งขันกีฬาแห่งชาติ ครั้งที่ 40 ทางด้านแรงจูงใจภายใน ของนักกีฬาชาย มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.28 (S.D = .37) โดยรวมอยู่ในระดับ มากที่สุด และนักกีฬาหญิง มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.13 (S.D = .45) โดยรวมอยู่ในระดับ มาก

เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ข้อที่นักกีฬาชาย มีแรงจูงใจในการเล่นบาสเกตบอลมากที่สุด คือ ข้าพเจ้าเล่นกีฬาบาสเกตบอลเพราะชอบความสนุกสนาน อยู่ในระดับ มากที่สุด มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.62(S.D = .53) และข้อที่นักกีฬาหญิง มีแรงจูงใจในการเลือกเล่นบาสเกตบอลมากที่สุด คือ ข้าพเจ้าเล่นกีฬาบาสเกตบอลเพราะชอบความสนุกสนาน อยู่ในระดับ มากที่สุด มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.55 (S.D = .64)

ตาราง 7 คะแนนเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน แรงจูงใจในการเล่นกีฬาบาสเกตบอลของ นักกีฬาบาสเกตบอลชายที่เข้าร่วมการแข่งขันกีฬาแห่งชาติ ครั้งที่ 40 ทางด้านแรงจูงใจภายนอก จำแนกตาม เพศ

แรงจูงใจภายนอก	ชาย		ระดับ	หญิง		ระดับ
	\bar{x}	S.D		\bar{x}	S.D	
1 ข้าพเจ้าเล่นบาสเกตบอลเพราะต้องการชื่อเสียงและเกียรติยศ	3.45	1.05	มาก	3.46	.87	มาก
2 ข้าพเจ้าเล่นกีฬาบาสเกตบอลเพราะต้องการเงินรางวัลจากการแข่งขัน	3.24	1.06	ปานกลาง	3.29	.90	ปานกลาง
3 ข้าพเจ้าเล่นกีฬา บาสเกตบอลเพราะมีโอกาสได้ท่องเที่ยวตามสถานที่ต่างๆ	4.03	.86	มาก	3.85	.75	มาก
4 ข้าพเจ้าเล่นกีฬาบาสเกตบอลเพราะมีโอกาสเป็นนักกีฬาทีมชาติ	3.52	1.13	มาก	3.63	.97	มาก
5 ข้าพเจ้าเล่นกีฬาบาสเกตบอลเพราะมีโอกาสได้เลือกงานที่ตัวเองต้องการ	3.44	1.17	มาก	3.50	.93	มาก
6 ข้าพเจ้าเล่นกีฬาบาสเกตบอลเพราะผู้ปกครองหรือคนที่มีความสำคัญต่อข้าพเจ้าต้องการให้ข้าพเจ้าเป็นนักบาสเกตบอล	3.44	1.09	มาก	3.46	1.0	มาก
7 ข้าพเจ้าเล่นกีฬาบาสเกตบอลเพราะต้องการที่จะได้พบและรู้จักเพื่อนใหม่	4.14	.33	มาก	4.07	.70	มาก
8 ข้าพเจ้าเล่นกีฬาบาสเกตบอลเพราะมีโอกาสที่ข้าพเจ้าจะชนะเลิศในกีฬาแห่งชาติ	3.64	1.06	มาก	3.72	.94	มาก
9 ข้าพเจ้าเล่นกีฬาบาสเกตบอลเพราะชื่นชอบหรือประทับใจในความสามารถของผู้ฝึกสอน	3.91	.84	มาก	3.84	.78	มาก
10 ต้องการข้าพเจ้าเล่นกีฬาบาสเกตบอลเพราะเป็นส่วนหนึ่งของทีม	4.15	.70	มาก	3.76	.68	มาก

ตาราง 7 (ต่อ)

11	ข้าพเจ้าเล่นกีฬาบาสเกตบอลเพราะ ต้องการเป็นผู้ฝึกสอนในอนาคต	3.56	1.06	มาก	3.46	1.02	มาก
12	ข้าพเจ้าเล่นกีฬาบาสเกตบอลเพราะ ต้องการประสบความสำเร็จเหมือนกับ นักกีฬาระดับชาติ	3.71	.95	มาก	3.75	1.03	มาก
13	ข้าพเจ้าเล่นกีฬาบาสเกตบอลเพราะมี โอกาสที่จะศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้น	3.72	1.03	มาก	3.84	.85	มาก
14	ข้าพเจ้าเล่นกีฬาบาสเกตบอลเพราะ ต้องการพัฒนาตนเองให้เป็นผู้เชี่ยวชาญ ทางด้านบาสเกตบอล	3.75	.88	มาก	3.83	.87	มาก
15	ข้าพเจ้าเล่นกีฬาบาสเกตบอลเพราะ ต้องการมีโอกาสเข้าร่วมการแข่งขันใน ระดับนานาชาติ	3.51	1.09	มาก	3.72	.95	มาก
	รวม	3.68	.71	มาก	3.67	.57	มาก

จากตาราง 7 แสดงว่า คะแนนเฉลี่ยแรงจูงใจในการเล่นกีฬาบาสเกตบอลของนักกีฬาบาสเกตบอลชายที่เข้าร่วมการแข่งขันกีฬาแห่งชาติ ครั้งที่ 40 ทางด้านแรงจูงใจภายนอก ของนักกีฬาชาย มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.68 (S.D = .71) โดยรวมอยู่ในระดับ มาก และนักกีฬาหญิง มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.67 (S.D = .57) โดยรวมอยู่ในระดับ มาก

เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ข้อที่นักกีฬาชาย มีแรงจูงใจในการเล่นบาสเกตบอลมากที่สุด คือ ข้าพเจ้าต้องการเล่นกีฬาบาสเกตบอลเพราะเป็นส่วนหนึ่งของทีม อยู่ในระดับ มาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.15 (S.D = .70) และข้อที่นักกีฬาหญิง มีแรงจูงใจในการเลือกเล่นบาสเกตบอลมากที่สุด คือ ข้าพเจ้าเล่นกีฬาบาสเกตบอลเพราะต้องการที่จะได้พบและรู้จักเพื่อนใหม่ อยู่ในระดับ มาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.07 (S.D = .70)

ตาราง 8 เปรียบเทียบ แรงจูงใจในการเล่นกีฬาบาสเกตบอลของนักกีฬาบาสเกตบอลชายที่เข้าร่วมการแข่งขันกีฬาแห่งชาติ ครั้งที่ 40 จำแนกตามตัวแปรเพศ

แรงจูงใจ	ชาย		หญิง		t
	\bar{x}	S.D	\bar{x}	S.D	
แรงจูงใจภายใน	4.28	.37	4.13	.46	2.50
แรงจูงใจภายนอก	3.68	.71	3.67	.57	.02
รวม	3.98	.54	3.90	.51	1.26

* นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 8 แสดงว่า แรงจูงใจในการเล่นกีฬาบาสเกตบอลของนักกีฬาบาสเกตบอลชายที่เข้าร่วมการแข่งขันกีฬาแห่งชาติ ครั้งที่ 40 นักกีฬาบาสเกตบอลชาย มีคะแนนเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 3.98 และ .54 ตามลำดับ และ นักกีฬาบาสเกตบอลหญิง มีคะแนนเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 3.90 และ .51 ตามลำดับ เมื่อทำการเปรียบเทียบพบว่า แรงจูงใจในการเล่นกีฬาบาสเกตบอลของนักกีฬาบาสเกตบอลชายที่เข้าร่วมการแข่งขันกีฬาแห่งชาติ ครั้งที่ 40 ระหว่าง นักกีฬาบาสเกตบอลชาย กับ นักกีฬาบาสเกตบอลหญิง ไม่แตกต่างกัน

บทที่ 5

สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

บทย่อ

ความมุ่งหมายของการวิจัย

เพื่อศึกษาแรงจูงใจของนักกีฬาบาสเกตบอล ที่เข้าร่วมการแข่งขันกีฬาแห่งชาติครั้งที่ 40

เพื่อเปรียบเทียบแรงจูงใจของนักกีฬาบาสเกตบอล ที่เข้าร่วมการแข่งขันกีฬาแห่งชาติครั้งที่ 40

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยในครั้งนี้ คือ นักกีฬาบาสเกตบอลที่เข้าร่วมการแข่งขันกีฬาแห่งชาติ ครั้งที่ 40 จำนวน 240 คน

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยในครั้งนี้ คือ นักกีฬาบาสเกตบอล ที่เข้าร่วมการแข่งขันกีฬาแห่งชาติ โดยผ่านการแข่งขันรอบคัดเลือกในระดับภาค จำนวน 200 คน เป็นชาย จำนวน 100 คน เป็นหญิง จำนวน 100 คนจากการประมาณขนาดของกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ตารางสำเร็จรูปของเครจซี่ และมอร์แกน (Krejcie and Morgan) ที่ได้มาโดยการสุ่มกลุ่มตัวอย่างแบบแบ่งชั้น (Stratified Random Sampling)

การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับแรงจูงใจในการเล่นกีฬาของนักกีฬาบาสเกตบอล ในการแข่งขันกีฬาแห่งชาติ ครั้งที่ 40 ขอนแก่นเกมส์ ผู้วิจัยสร้างขึ้นโดยการศึกษาจากงานวิจัยปริक्षाผู้เชี่ยวชาญ และเอกสารตำราต่าง ๆ โดยมีขั้นตอนในการสร้างเครื่องมือดังนี้

ขั้นตอนในการสร้างเครื่องมือ

1. ศึกษา ค้นคว้าเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องเพื่อรวบรวมข้อมูลและรายละเอียดต่างๆ เพื่อเป็นแนวทางในการสร้างเครื่องมือ
2. นำข้อมูลมาสร้างแบบสอบถาม โดยแยกลักษณะแรงจูงใจออกเป็น 2 ด้าน คือ
 - 2.1 แรงจูงใจภายใน
 - 2.2 แรงจูงใจภายนอก
3. นำแบบสอบถามที่สร้างเสร็จเรียบร้อยแล้ว ไปให้คณะกรรมการควบคุมปริญญาโทพิจารณา ตรวจสอบเพื่อแก้ไขปรับปรุง
4. นำแบบสอบถามที่แก้ไขแล้วไปให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเพื่อหาค่าความเที่ยงตรงตามโครงสร้างและเนื้อหา

5. นำแบบสอบถามที่ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบและแก้ไขมาปรับปรุงแล้วให้คณะกรรมการควบคุมปริญญาานิพนธ์พิจารณา

6. นำแบบสอบถามที่แก้ไขปรับปรุงแล้วไปทดลองใช้ (Try Out) กับนักกีฬาบาสเกตบอลจำนวน 30 คน ซึ่งเป็นนักกีฬาบาสเกตบอลที่ไม่ใช้กลุ่มตัวอย่าง เพื่อหาความเชื่อมั่น (Reliability) ของแบบสอบถาม โดยหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (Alpha Coefficient) ตามวิธีของครอนบาค

7. นำแบบสอบถามไปใช้เก็บรวบรวมข้อมูลกับกลุ่มตัวอย่าง

การจัดกระทำข้อมูลและการวิเคราะห์ข้อมูล

เมื่อได้ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลเป็นที่เรียบร้อยแล้ว ผู้วิจัยได้รับข้อมูลมาตรวจสอบความสมบูรณ์ จากนั้นนำมาวิเคราะห์หาค่าสถิติตามลักษณะที่ต้องการศึกษา ดังนี้

1. นำผลที่ได้จากแบบสอบถามข้อมูลส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถามวิเคราะห์โดยหาค่าความถี่ ค่าร้อยละ แล้วนำเสนอในรูปแบบตารางประกอบความเรียง
2. นำผลที่ได้จากแบบสอบถามแรงจูงใจในการเล่นกีฬาบาสเกตบอลของนักกีฬาบาสเกตบอลในการแข่งขันกีฬาแห่งชาติ ทั้ง แรงจูงใจภายในและแรงจูงใจภายนอก มาหาค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) นำเสนอในรูปแบบตารางประกอบความเรียง
3. นำข้อมูลในตอนที 3 ซึ่งเป็นแบบสอบถามข้อเสนอแนะอื่น ๆ และความคิดเห็นมาวิเคราะห์คำตอบจากแบบสอบถามปลายเปิด โดยการสังเคราะห์จัดหมวดหมู่ และลำดับของคำตอบตัดข้อมูลที่มีความซ้ำซ้อนออก เรียบเรียงภาษาให้ถูกต้อง แต่งความหมายเดิม นำมาสรุปเป็นรายด้านและนำเสนอในรูปแบบความเรียง

สรุปผลการวิจัย

1. สถานภาพของผู้ตอบคำถาม เป็นนักกีฬาบาสเกตบอลที่เข้าร่วมการแข่งขันกีฬาแห่งชาติ ครั้งที่ 40 ทั้งหมด 200 คน เป็นนักกีฬาชาย 100 คน นักกีฬาหญิง 100 คน
2. ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน แรงจูงใจในการเล่นกีฬาบาสเกตบอลของ บาสเกตบอลชายหญิงที่เข้าร่วมการแข่งขันกีฬาแห่งชาติ ครั้งที่ 40
 - 2.1 แรงจูงใจภายใน มีแรงจูงใจอยู่ในระดับมากที่สุด ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.62 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ .528
 - 2.2 แรงจูงใจภายนอก มีแรงจูงใจอยู่ในระดับมาก ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.15 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ .702
3. ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน แรงจูงใจในการเล่นกีฬาบาสเกตบอลของบาสเกตบอลที่เข้าร่วมการแข่งขันกีฬาแห่งชาติ ครั้งที่ 40 แยกตามตัวแปร

จำแนกตามเพศ ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน แรงจูงใจในการเล่นกีฬาบาสเกตบอลของ นักกีฬาบาสเกตบอลที่เข้าร่วมการแข่งขันกีฬาแห่งชาติ ครั้งที่ 40 แยกเป็นรายด้าน คือ แรงจูงใจภายใน โดยรวม นักกีฬาบาสเกตบอลชาย มีค่าเฉลี่ย เท่ากับ 4.28 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ .371 นักกีฬาบาสเกตบอลหญิง มีค่าเฉลี่ย เท่ากับ 4.13 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ .445 และ แรงจูงใจภายนอก โดยรวม นักกีฬาบาสเกตบอลชาย มีค่าเฉลี่ย เท่ากับ 3.68 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ .707 นักกีฬาบาสเกตบอลหญิง มีค่าเฉลี่ย เท่ากับ 3.67 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ .573

4.เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน แรงจูงใจในการเล่นกีฬาบาสเกตบอลของ นักกีฬาบาสเกตบอลที่เข้าร่วมการแข่งขันกีฬาแห่งชาติ ครั้งที่ 40 ระหว่าง นักกีฬาบาสเกตบอลชาย และ นักกีฬาบาสเกตบอลหญิง มีแรงจูงใจในการเล่นกีฬาบาสเกตบอล ไม่แตกต่างกัน

5. สำหรับข้อมูลในตอนต้นที่ 3 ซึ่งเป็นแบบสอบถามปลายเปิด ด้านความคิดเห็นหรือแรงจูงใจอื่นๆ ที่ทำให้เล่นบาสเกตบอล ปรากฏว่า ไม่มีนักบาสเกตบอลแสดงความคิดเห็นเพิ่มเติม

อภิปรายผล

จากการศึกษาเกี่ยวกับแรงจูงใจในการเล่นกีฬาบาสเกตบอลของนักกีฬาบาสเกตบอลที่เข้าร่วมการแข่งขันกีฬาแห่งชาติ ครั้งที่ 40 สามารถอภิปรายผล ได้ดังนี้

แรงจูงใจในการเล่นกีฬาบาสเกตบอลของนักกีฬาบาสเกตบอลชายที่เข้าร่วมการแข่งขันกีฬาแห่งชาติ ครั้งที่ 40 โดยรวมมีแรงจูงใจอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน คือ ด้านแรงจูงใจภายใน พบว่า สาเหตุที่เล่นกีฬาบาสเกตบอล เพราะชอบความสนุกสนาน และมีความรู้สึกดี ที่ได้เล่นกีฬาบาสเกตบอล และ ด้านแรงจูงใจภายนอก พบว่า สาเหตุที่เล่นกีฬาบาสเกตบอล เพราะต้องการที่จะได้พบและรู้จักเพื่อนใหม่ และเป็นส่วนหนึ่งของทีม จากผลดังกล่าว ทำให้เข้าใจได้ว่า การที่นักกีฬาบาสเกตบอลเลือกเล่นบาสเกตบอลเพราะมีทัศนคติที่ดีต่อการเล่นบาสเกตบอล เห็นถึงประโยชน์จากการเล่นบาสเกตบอล ก็เลยใช้กิจกรรมบาสเกตบอลในการที่จะยกระดับตัวเองให้สูงขึ้นไม่ว่าในเรื่องของการทำงาน การศึกษาเล่าเรียน เพื่อให้บรรลุตามจุดมุ่งหมายที่ตนเองได้ตั้งไว้ สอดคล้องกับ ทฤษฎีความต้องการของ เมอร์เรย์ (อาร์ พันมณี. 2534: 189 – 192; อ้างอิงจาก Murray. n.d.) กล่าวว่า ความต้องการเป็นสิ่งที่บุคคลได้สร้างขึ้นเพื่อเป็นแรงจูงใจให้บุคคลแสดงพฤติกรรมอันนำไปสู่สิ่งที่ตนเองพึงพอใจ ความต้องการ บางครั้งเกิดขึ้นเนื่องมาจากแรงจูงใจภายในของบุคคลและบางครั้งเกิดความต้องการเนื่องมาจากสภาพแวดล้อมและสถานการณ์ทางสังคม สอดคล้องกับ สิบสาย บุญวีโรบุตร (2541: 52 - 53) กล่าวว่า แรงจูงใจ คือสิ่งที่กำหนดทิศทาง และระดับความตั้งใจที่จะทำหรือประพฤติ (Direction and intensity) ในการเลือกและการคงไว้ของพฤติกรรมมนุษย์ แรงจูงใจเป็นตัวกำหนดพฤติกรรมของมนุษย์ ความตั้งใจที่จะประพฤติหรือพยายามที่จะบรรลุตามเป้าประสงค์ และยังสอดคล้องกับงานวิจัยของ ธเนศ สังข์คร (2553: บทคัดย่อ) ได้ทำการศึกษาเรื่อง แรงจูงใจในการเลือกเล่นกีฬาเปตอง ของนักกีฬาเปตอง สังกัดชมรมกีฬาเป

ตองในเขตกรุงเทพมหานคร ปี พ.ศ. 2552 พบว่า แรงจูงใจในการเลือกเล่นกีฬาเปตอง ของนักกีฬาเปตอง สังกัดชมรมกีฬาเปตองในเขตกรุงเทพมหานคร ปี พ.ศ. 2552 โดยรวมมีแรงจูงใจอยู่ในระดับมาก

จากการเปรียบเทียบแรงจูงใจในการเล่นกีฬาบาสเกตบอลของนักกีฬาบาสเกตบอลที่เข้าร่วมการแข่งขันกีฬาแห่งชาติ ครั้งที่ 40 แรงจูงใจในการเล่นแรงจูงใจในการเล่นกีฬาบาสเกตบอลของนักกีฬาบาสเกตบอลที่เข้าร่วมการแข่งขันกีฬาแห่งชาติ ครั้งที่ 40 ระหว่างเพศชาย และเพศหญิง พบว่า นักกีฬาบาสเกตบอลมีแรงจูงใจในการเลือกเล่นบาสเกตบอลไม่ต่างกัน ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมุติฐาน ที่ว่าแรงจูงใจในการเล่นกีฬาบาสเกตบอลของนักกีฬาบาสเกตบอลที่เข้าร่วมการแข่งขันกีฬาแห่งชาติ ครั้งที่ 40 แตกต่างกัน เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ทั้งเพศชาย และเพศหญิง สาเหตุที่เล่นกีฬาบาสเกตบอล เพราะมีโอกาสได้ท่องเที่ยวตามสถานที่ต่างๆ ชอบความสนุกสนานมีโอกาสที่จะศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้น มีความรู้สึกดี ที่ได้เล่นกีฬาบาสเกตบอล และต้องการพัฒนาตนเองให้เป็นผู้เชี่ยวชาญทางด้านบาสเกตบอล พบว่า สาเหตุที่เล่นกีฬาบาสเกตบอล เพราะต้องการที่จะได้พบและรู้จักเพื่อนใหม่ และ เป็นส่วนหนึ่งของทีม จากผลดังกล่าว ทำให้เข้าใจได้ว่า การที่นักกีฬาบาสเกตบอลเลือกเล่นบาสเกตบอลเพราะมีทัศนคติที่ดีต่อการเล่นบาสเกตบอล เห็นถึงประโยชน์จากการเล่นบาสเกตบอล ก็เลยใช้กิจกรรมบาสเกตบอลในการที่จะยกระดับตัวเองให้สูงขึ้นไม่ว่าในเรื่องของการทำงาน การศึกษาเล่าเรียน เพื่อให้บรรลุตามจุดหมายที่ตนเองได้ตั้งไว้ จากการวิจัยทำให้เข้าใจได้ว่าทั้งทั้งชาย และหญิง มีความรู้สึกที่ดีที่ได้เล่นบาสเกตบอล เพราะคิดว่าการเล่นบาสเกตบอลเป็นการออกกำลังกายอย่างหนึ่งที่สามารถพัฒนาสมรรถภาพทางกายได้เป็นอย่างดี รวมถึงมีความต้องการที่จะพัฒนาทักษะบาสเกตบอลให้ดีขึ้น เพื่อที่จะได้มีโอกาสเข้าร่วมการแข่งขันบาสเกตบอลในรายการต่าง ๆ เพราะปัจจุบันวงการบาสเกตบอลกำลังพัฒนาไปในทางที่ดี ทั้งชาย และหญิง มีสิทธิ์เข้าร่วมการแข่งขันเท่าเทียมกัน มีการด้วยเหตุนี้จึงทำให้ทั้งชาย และหญิง จึงไม่มีความแตกต่างกันในการเล่นกีฬา ซึ่งสอดคล้องกับ สืบสาย บุญวิรุบุตร. (2541: 53-55) ได้กล่าวไว้ว่าแรงจูงใจที่ทำให้คนเล่นกีฬา คือ เกี่ยวข้องกับความสวยงาม (Physical appearance) และสมรรถภาพทางกาย ต้องการมีร่างกายเป็นกล้ามเนื้อได้สัดส่วนเป็นที่สนใจจากเพศตรงข้าม และต้องการมีสมรรถภาพทางกายดี ร่างกายแข็งแรงเกี่ยวข้องกับทางการแพทย์ (Medical reasons) คือเพื่อป้องกันความเจ็บป่วย เกี่ยวข้องทางสังคม(Affiliation) ต้องการพบเพื่อนใหม่ รู้จักคนใหม่ โดยใช้กิจกรรมกีฬาเป็นสื่อในการเข้าสังคม ต้องการใช้เวลาร่วมกับเพื่อน และคนใกล้ชิดโดยใช้กิจกรรมการออกกำลังกายเป็นสื่อ ต้องการให้ตนเองเป็นที่ยอมรับหรือเป็นส่วนหนึ่งของกลุ่มกีฬาได้ถูกนำมาเป็นสื่อประสานระหว่างสมาชิกกลุ่มเพื่อยกระดับสถานะทางสังคม (Social status) เพื่อสร้างชื่อเสียงทางการกีฬา เช่นการเป็นทีมชาติ เพื่อให้ได้เงินและการยอมรับจากสังคมรอบข้าง ได้รับการสนับสนุนส่งเสริมจากคนใกล้ชิด พ่อแม่ พี่น้อง คู่ครองส่วนเหตุผลทางด้านจิตวิทยานั้น (Psychological Reasons) ให้มีแรงจูงใจในตนเอง(Self-motivation) ลักษณะของบุคลิกภาพแบบ A (Type A) ชอบทางสังคม ชอบการมีเพื่อน ชอบความท้าทาย การเสี่ยง ชอบการแข่งขัน มักร่วมกิจกรรมการออกกำลังกาย ทำให้เกิดความรู้สึกที่ดี(It feels good) มีความสนุกสนาน ทำหาย

ความสามารถ คลายเครียด ลดความวิตกกังวล มีการรับรู้ตัวว่าตนมีความสามารถ (self-efficacy) ประสบผลสำเร็จ (Perceive competence) เป็นที่ยอมรับจากคนทั่วไป ทำให้มีความเชื่อมั่น มีความภาคภูมิใจในตัวเอง (Self-esteem) จากการเล่นกีฬา และเหตุผลอีกทางหนึ่งคือเหตุผลทางสิ่งแวดล้อมและสังคม (Situational Reasons) การได้พบเพื่อนใหม่สังคมใหม่ที่ต่างไปจากชีวิตประจำวัน ได้เรียนรู้สิ่งใหม่ต่างไปจากที่เคยจำเจ จึงทำให้ตัวแทนนักกีฬาแต่ละจังหวัดมีแรงจูงใจที่ไม่แตกต่างกัน

ข้อเสนอแนะที่ได้จากการวิจัย

จากการศึกษาเรื่อง แรงจูงใจในการเล่นแรงจูงใจในการเล่นกีฬาบาสเกตบอลของนักกีฬาบาสเกตบอลชายที่เข้าร่วมการแข่งขันกีฬาแห่งชาติ ครั้งที่ 40 พบว่าแรงจูงใจมีความสำคัญและเป็นส่วนหนึ่งของการเริ่มต้นในการเลือกเล่นบาสเกตบอลหรือยังคงเล่นบาสเกตบอลต่อไป ดังนั้นผู้ฝึกสอนและผู้ที่เกี่ยวข้องควรนำผลการวิจัยครั้งนี้สามารถนำไปใช้ประโยชน์ในการพัฒนางานการกีฬาบาสเกตบอลต่อไป

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรทำการวิจัยเกี่ยวกับแรงจูงใจของนักบาสเกตบอล ที่เข้าร่วมการแข่งขันรายการต่างๆ
2. ควรทำการเปรียบเทียบแรงจูงใจในการเล่นของนักบาสเกตบอล ที่ชนะกับนักบาสเกตบอลที่แพ้
3. ควรทำการเปรียบเทียบแรงจูงใจในการเล่นบาสเกตบอล ของนักบาสเกตบอล ในจังหวัดที่ได้เหรียญรางวัลมากเป็นอันดับต้นๆ กับจังหวัดที่ได้เหรียญรางวัลน้อยๆ เพื่อนำไปสู่การพัฒนาบาสเกตบอลระดับชาติต่อไป

บรรณานุกรม

- กิติ ตย์คคานนท์. (2533). *นักบริหารทันสมัย*. กรุงเทพฯ: บัดเตอร์ฟลาย.
- กฤษฏา จุลชาติ. (2543). *แรงจูงใจในการเล่นกีฬาบอลล์ฟ*. ปริญญาานิพนธ์ กศ.ม (พลศึกษา).
กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- กนกวรรณ สารจันทร์. (2546). *แรงจูงใจในการเล่นกีฬาซอฟท์บอลของนักกีฬาซอฟท์บอล
ในการแข่งขันกีฬาซอฟท์บอลชิงชนะเลิศแห่งประเทศไทยประจำปี 2545*. ปริญญาานิพนธ์ กศ.ม
(พลศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- จิตรัตดา รัตนวิวัฒน์. (2550). *แรงจูงใจในการเลือกเล่นกีฬามวยปล้ำของนักกีฬามวยปล้ำใน
ประเทศไทย*. ปริญญาานิพนธ์ กศ.ม. (พลศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- ชาญยุทธ รัตนมงคล. (2552). *แรงจูงใจในการเล่นกีฬาบาสเก็ตบอลของนักกีฬาบาสเก็ตบอลในการแข่ง
กีฬาแห่งชาติ ครั้งที่ 37*. ปริญญาานิพนธ์ กศ.ม (พลศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ (ถ่ายเอกสาร).
- ณกร มีคำ. (2549). *แรงจูงใจในการเลือกเล่นกีฬาว่ายน้ำ รุ่นอายุไม่เกิน 16 ปี สังกัดสโมสร
ในกรุงเทพมหานคร ปี พ.ศ.2549*. ปริญญาานิพนธ์ กศ.ม. (พลศึกษา). กรุงเทพฯ:
บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- ไทรลักษณ์ คำนิล. (2546). *แรงจูงใจของนักกีฬามวยสากลสมัครเล่นที่เข้าร่วมในการแข่งขันกีฬา
มหาวิทยาลัย แห่งประเทศไทย ครั้งที่ 30*. ปริญญาานิพนธ์ กศ.ม (พลศึกษา). กรุงเทพฯ :
บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- เทเวศร์ พิริยะพูนท์. (2529). *หลักการฝึกกีฬาว่ายน้ำ*. กรุงเทพฯ: สยามบรรณาการพิมพ์.
- ประเชิญ รอดบ้านเกาะ (2543). *แรงจูงใจในการเล่นเซปักตะกร้อของนักกีฬาหญิง*. ปริญญาานิพนธ์ กศ.ม
(พลศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- พิชิต เมืองนาโพธิ์. (2534). *เอกสารประกอบการสอน พล.437 จิตวิทยาการกีฬา*. กรุงเทพฯ:
ภาควิชาพลศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.
- พีรลัทธ์ เกตุวัตถา. (2549). *แรงจูงใจในการเลือกเล่นกีฬาแฮนด์บอลของนักกีฬาในการแข่งขัน
กีฬาเยาวชนแห่งชาติ ครั้งที่ 22*. ปริญญาานิพนธ์ กศ.ม. (พลศึกษา). กรุงเทพฯ:
บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- เพ็ญพรรณ มุลมงคล. (2546). *แรงจูงใจในการเล่นกีฬายกน้ำหนักของนักกีฬาโรงเรียนกีฬาปีการศึกษา
2547*. ปริญญาานิพนธ์ กศ.ม (พลศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยศรีนครินทร วิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.

- ภานุพันธ์ คุ่มวงศ์ดี. (2546). *แรงจูงใจในการเล่นฟุตบอลของนักฟุตบอลรุ่นอายุไม่เกิน 12 ปี*.
 ปรินญาณีพนธ์ กศ.ม. (พลศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย
 มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- มุกดา ศรียงค์. (2540). *จิตวิทยาทั่วไป*. กรุงเทพฯ: ภาควิชาจิตวิทยา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัย
 รามคำแหง.
- ลักขณา ศรีวัฒน์. (2539). *จิตวิทยาในชีวิตประจำวัน*. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ: โอเดียนสโตร์.
- เลวัลย์ สันดุสิต. (2552). *แรงจูงใจในการฝึกไอคิโดของสมาชิกสมาคมไอคิโดประเทศไทย*. พ.ศ. 2552.
 ปรินญาณีพนธ์ กศ.ม (พลศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
 ถ่ายเอกสาร.
- สีบสาย บุญวีรบุตร. (2541). *จิตวิทยาการกีฬา*. ชลบุรี : วิทยาลัยพลศึกษาจังหวัดชลบุรี.
- สุปราณี ขวัญบุญจันทร์. (2539). *เอกสารประกอบคำสอนวิชา พล. 411 จิตวิทยาการกีฬา*. กรุงเทพฯ:
 ภาควิชาพลศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.
- สุรีย์ พันธุ์รักษ์. (2541). *แรงจูงใจในการเลือกเล่นกีฬาเสิร์ฟเขา*. ปรินญาณีพนธ์ กศ.ม.
 (พลศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- อังคณา บุญเสมอ. (2550). *แรงจูงใจในการเลือกเล่นฟุตบอลของนักกีฬาหญิงในการแข่งขันกีฬา
 มหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย ครั้งที่ 34*. ปรินญาณีพนธ์ กศ.ม. (พลศึกษา). กรุงเทพฯ:
 บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- อารี พันธุ์มณี. (2534). *จิตวิทยาการเรียนการสอน*. กรุงเทพฯ: บริษัทต้นอ้อ จำกัด.
- Amorase, Tony; & Horn, Thelma S. (1995). *A Season-Long Examination of Intrinsic Motivation In
 First Year College Athletes: Relationships with Coaching Behavior*. Journal of Sport and
 Exercise Psychology. 1995 NASPSPA abstracts. 17 : 20 ; Human Kinetics Publishers.
 Inc.
- Karussuanu, Maria and Roberts, Glyn C. (1995). *Motivation in Physical Activity: The Role of
 Motivational Climate, Intrinsic Motivation, and Self-Efficacy*. Journal of Sport and
 Exercise Psychology. 1995 NASPSPA Abstracts. Human Kinetics Publisher. Inc. 17 : 57.
- Krejcie, R.V. and Morgan, D.V. (1970). *Determining Sample Size for Research Activities*.
 Educational and Psychological Measurement. P608.

- Mitchell, Stephen Andrew. (1992). Perceptions of Learning Environment and Intrinsic Motivation in Physical Education: Predictive Relationships with Achievement Goals and Perceived Ability (Motivation). *Dissertation Abstracts*. Ph.D. Syracuse University. p.3842.
- Tjeerdsma, Bonnie L. (1994). An Exploration of the Causal Relationships Among Achievement Motivation Variables In Physical Education. *Dissertation Abstracts*. 54(8): 108.

ภาคผนวก ก
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

แบบสอบถามเพื่อการวิจัย

เรื่อง แรงจูงใจในการเล่นกีฬาบาสเกตบอลของนักกีฬาบาสเกตบอล ที่เข้าร่วมการแข่งขันกีฬาแห่งชาติ ครั้งที่ 40

คำชี้แจง

แบบสอบถามฉบับนี้มีความมุ่งหมายเพื่อทราบแรงจูงใจในการเล่นกีฬาบาสเกตบอล ของนักกีฬาบาสเกตบอล ที่เข้าร่วมการแข่งขันกีฬาแห่งชาติ ครั้งที่ 40 แบบสอบถามชุดนี้มีทั้งหมด 3 ตอน ประกอบด้วย

ตอนที่ 1 ข้อมูลส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 แบบสอบถามเกี่ยวกับแรงจูงใจในการเล่นกีฬาบาสเกตบอล ของนักกีฬาบาสเกตบอลที่เข้าร่วมการแข่งขันกีฬาแห่งชาติ ครั้งที่ 40 เป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า

ตอนที่ 3 แบบสอบถามปลายเปิดเกี่ยวกับความคิดเห็น หรือแรงจูงใจอื่น ๆ

ข้อมูลที่ได้จากแบบสอบถามนี้ ผู้วิจัยจะเก็บไว้เป็นความลับ และนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลในภาพรวม ดังนั้นจึงขอความกรุณาโปรดตอบแบบสอบถามตามความเป็นจริงให้มากที่สุด และโปรดตอบให้ครบทุกข้อ

ผู้วิจัยใคร่ขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูง ที่กรุณาให้ความอนุเคราะห์

ชัชชน คำชู

นิสิตระดับบัณฑิตศึกษา สาขาวิชาพลศึกษา

ตอนที่ 1 ข้อมูลส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถาม

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย \checkmark ลงในช่อง () หน้าข้อความ หรือเติมข้อความในช่องว่างตามความเป็นจริง

1. เพศ

1.1 () ชาย

1.2 () หญิง

ตอนที่ 2 แรงจูงใจในการเล่นกีฬาบาสเกตบอล

คำชี้แจง โปรดอ่านข้อความข้างล่างและทำเครื่องหมาย \checkmark ลงในช่องที่ตรงกับความคิดเห็นของท่าน

ให้มากที่สุด โดยพิจารณาเหตุผลในการเล่นกีฬาบาสเกตบอล

ตัวอย่างแบบสอบถาม ข้อที่ 0

ข้อที่	แรงจูงใจในการเล่นกีฬาบาสเกตบอล	ระดับของแรงจูงใจ				
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
0	ข้าพเจ้าเล่นกีฬาบาสเกตบอลเพราะชอบความสนุกสนาน	\checkmark				

แสดงว่าท่านมีแรงจูงใจในการเล่นกีฬาบาสเกตบอล เพราะท่านชอบความสนุกสนานอยู่ในระดับมากที่สุด

แบบสอบถามเกี่ยวกับแรงจูงใจในการเล่นกีฬาบาสเกตบอล ด้านแรงจูงใจภายใน

ข้อที่	แรงจูงใจในการเล่นกีฬาบาสเกตบอล	ระดับของแรงจูงใจ				
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
1	ข้าพเจ้าเล่นกีฬาบาสเกตบอลเพราะชอบความสนุกสนาน					
2	ข้าพเจ้าเล่นกีฬาบาสเกตบอลเพราะชอบความตื่นเต้นในการแข่งขันกีฬาบาสเกตบอล					
3	ข้าพเจ้าเล่นกีฬาบาสเกตบอลเพราะมีความรู้สึกดี ที่ได้เล่นกีฬาบาสเกตบอล					
4	ข้าพเจ้าเล่นกีฬาบาสเกตบอลเพราะชอบความท้าทายในการแข่งขันกีฬาบาสเกตบอล					
5	ข้าพเจ้าเล่นกีฬาบาสเกตบอลเพราะคิดว่าเป็นกีฬาที่ข้าพเจ้าชอบมากที่สุด					
6	ข้าพเจ้าเล่นกีฬาบาสเกตบอลเพราะต้องการที่จะเรียนรู้ทักษะใหม่ๆของกีฬาบาสเกตบอล					
7	ข้าพเจ้าเล่นกีฬาบาสเกตบอลเพื่อต้องการลดความเครียด					
8	ข้าพเจ้าเล่นกีฬาบาสเกตบอลเพราะอยากทดสอบความสามารถทางกีฬากับนักกีฬาคนอื่น ๆ					
9	ข้าพเจ้าเล่นกีฬาบาสเกตบอลเพราะได้ออกกำลังกาย					
10	ข้าพเจ้ารู้สึกว่าคุณมีความสามารถด้านนี้					
11	ข้าพเจ้าเล่นกีฬาบาสเกตบอลเพราะชอบรูปแบบการฝึกซ้อมที่หลากหลาย					
12	ข้าพเจ้าเล่นกีฬาบาสเกตบอลเพราะต้องการพัฒนาทักษะบาสเกตบอลให้ดีขึ้น					
13	ข้าพเจ้าเล่นกีฬาบาสเกตบอลเพราะต้องการมีสมรรถภาพทางกายที่ดี					
14	ข้าพเจ้าเล่นกีฬาบาสเกตบอลเพราะต้องการสร้างชื่อเสียงให้แก่จังหวัด					
15	ข้าพเจ้าเล่นกีฬาบาสเกตบอลเพราะมีความถนัดในกีฬาบาสเกตบอลมากที่สุด					

แบบสอบถามเกี่ยวกับแรงจูงใจในการเล่นกีฬาบาสเกตบอล ด้านแรงจูงใจภายนอก

ข้อที่	แรงจูงใจในการเล่นกีฬาบาสเกตบอล	ระดับของแรงจูงใจ				
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
1	ข้าพเจ้าเล่นบาสเกตบอลเพราะต้องการชื่อเสียงและเกียรติยศ					
2	ข้าพเจ้าเล่นกีฬาบาสเกตบอลเพราะต้องการเงินรางวัลจากการแข่งขัน					
3	ข้าพเจ้าเล่นกีฬา บาสเกตบอลเพราะมีโอกาสได้ท่องเที่ยวตามสถานที่ต่างๆ					
4	ข้าพเจ้าเล่นกีฬาบาสเกตบอลเพราะมีโอกาสเป็นนักกีฬาทีมชาติ					
5	ข้าพเจ้าเล่นกีฬาบาสเกตบอลเพราะมีโอกาสได้เลือกงานที่ตัวเองต้องการ					
6	ข้าพเจ้าเล่นกีฬาบาสเกตบอลเพราะผู้ปกครองหรือคนที่มีความสำคัญต่อข้าพเจ้า ต้องการให้ข้าพเจ้าเป็นนักบาสเกตบอล					
7	ข้าพเจ้าเล่นกีฬาบาสเกตบอลเพราะต้องการที่จะได้พบและรู้จักเพื่อนใหม่					
8	ข้าพเจ้าเล่นกีฬาบาสเกตบอลเพราะมีโอกาสที่ข้าพเจ้าจะชนะเลิศในกีฬาแห่งชาติ					
9	ข้าพเจ้าเล่นกีฬาบาสเกตบอลเพราะชื่นชอบหรือประทับใจในความสามารถของผู้ฝึกสอน					
10	ข้าพเจ้าต้องการเล่นกีฬาบาสเกตบอลเพราะเป็นส่วนหนึ่งของทีม					
11	ข้าพเจ้าเล่นกีฬาบาสเกตบอลเพราะต้องการเป็นผู้ฝึกสอนในอนาคต					
12	ข้าพเจ้าเล่นกีฬาบาสเกตบอลเพราะต้องการประสบความสำเร็จเหมือนกับนักกีฬา ระดับชาติ					
13	ข้าพเจ้าเล่นกีฬาบาสเกตบอลเพราะมีโอกาสที่จะศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้น					
14	ข้าพเจ้าเล่นกีฬาบาสเกตบอลเพราะต้องการพัฒนาตนเองให้เป็นผู้เชี่ยวชาญทางด้านบาสเกตบอล					
15	ข้าพเจ้าเล่นกีฬาบาสเกตบอลเพราะต้องการมีโอกาสเข้าร่วมการแข่งขันในระดับนานาชาติ					

ตอนที่ 3 แบบสอบถามปลายเปิดด้านความคิดเห็นหรือแรงจูงใจอื่น ๆ

คำชี้แจง ขอให้ท่านแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับแรงจูงใจด้านอื่น ๆ ที่ทำให้ท่านเล่นกีฬาบาสเกตบอล

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

ภาคผนวก ข

รายนามผู้เชี่ยวชาญ

รายนามผู้เชี่ยวชาญ

1. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.นำชัย เล่ววัลย์

สถานที่ทำงาน

ภาควิชาพลศึกษา คณะพลศึกษา

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

2. รองศาสตราจารย์ ดร.ภาคภูมิ รัตนโรจนากุล

สถานที่ทำงาน

ภาควิชาพลศึกษา คณะพลศึกษา

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

3. รองศาสตราจารย์ไพบุณย์ ศรีชัยสวัสดิ์

สถานที่ทำงาน

ภาควิชาพลศึกษา คณะพลศึกษา

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

4. อาจารย์ ดร.พัชรศักดิ์ ธีญประจันบาน

สถานที่ทำงาน

ภาควิชาพลศึกษา คณะพลศึกษา

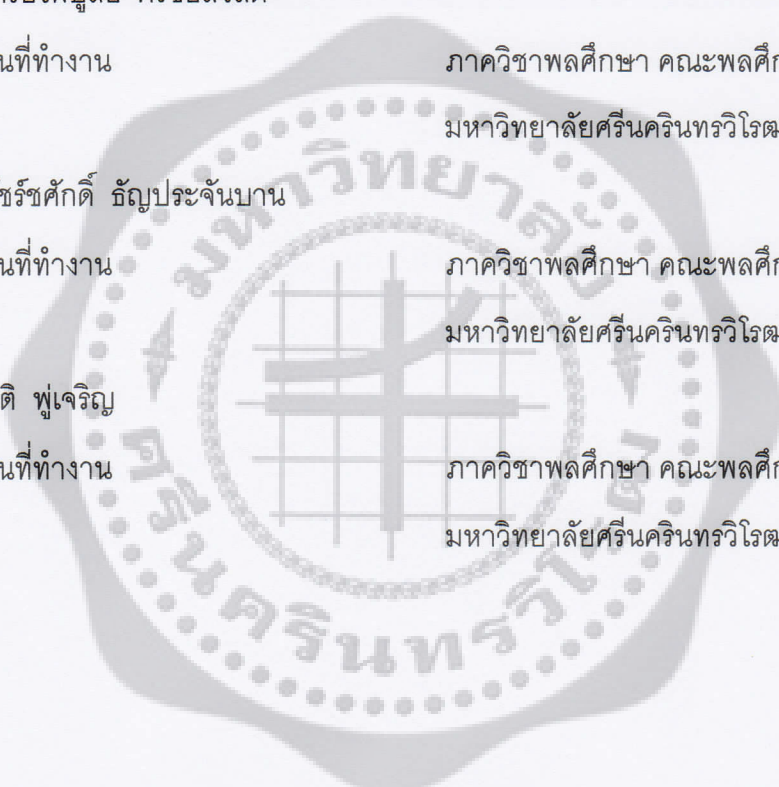
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

5. อาจารย์ ธงชาติ พู่เจริญ

สถานที่ทำงาน

ภาควิชาพลศึกษา คณะพลศึกษา

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

ประวัติย่อผู้วิจัย

ประวัติย่อผู้วิจัย

ชื่อ ชื่อสกุล	นาย ชัชชน คำชู
วัน เดือน ปีเกิด	16 มีนาคม พุทธศักราช 2529
สถานที่เกิด	บ้านเลขที่ 19/2 หมู่ที่ 2 ตำบล สายทอง อำเภอ ป่าโมก จังหวัด อ่างทอง 14130
สถานที่อยู่ปัจจุบัน	บ้านเลขที่ 19/2 หมู่ที่ 2 ตำบล สายทอง อำเภอ ป่าโมก จังหวัด อ่างทอง 14130
ประวัติการศึกษา	
พ.ศ.2540	ประถมศึกษาปีที่ 6 จาก โรงเรียนอนุบาลวัดอ่างทอง จังหวัดอ่างทอง
พ.ศ.2543	มัธยมศึกษาปีที่ 3 จาก โรงเรียนสตรีอ่างทอง จังหวัดอ่างทอง
พ.ศ.2547	มัธยมศึกษาปีที่ 6 จาก โรงเรียนกรุงเทพคริสเตียนวิทยาลัย กรุงเทพฯ
พ.ศ.2551	การศึกษาระดับบัณฑิต (วท.บ) พลศึกษา จาก มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
พ.ศ.2556	การศึกษามหาบัณฑิต (กศ.ม) พลศึกษา จาก มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ